

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 1 #1_7 ianuarie

Dumnezeu nostru minunat

DUMINICĂ

1 Biblia noastră este cea mai minunată carte de povestiri din întreaga lume. Și mai interesant este faptul că fiecare povestire este adevărată. În ea găsim povestiri despre copii, despre tați și mame, despre bunici, despre tot felul de oameni și despre lucrurile care li s-au întâmplat acestor oameni.

Ea ne povestește despre un război teribil care a început în ceruri atunci când un înger frumos a devenit gelos pe Dumnezeu și a spus minciuni cumplite despre El.

Biblia ne spune că oamenii sunt cei care aleg dacă vor să Îl iubească, să se încredă și să I se supună lui Dumnezeu sau dacă vor să creadă în minciunile pe care acel înger gelos încă le spune.

Studiul din această săptămână începe de la primele pagini ale Bibliei. Care este numele primei cărți din Biblie?

Geneza înseamnă „început”. Citește primul verset din Geneza! Care este al treilea cuvânt din verset? „Dumnezeu”.

Cine este Dumnezeu? Cum crezi că arată El? Unde locuiește Dumnezeu? Ești fericit când te gândești la El? Știi că te iubește foarte mult?

Înainte de a discuta despre cum a apărut lumea noastră, vom învăța câte ceva despre minunatul nostru Dumnezeu.

Cu mult înainte de a exista băieței și fetițe, tați și mame, sau chiar apariția pământului nostru

TEXT DE MEMORAT:

**„Mare este Domnul și laudat de toți.”
(Psalmii 48:1)**

cu râurile și munții lui, cu cerul și marea, nu exista nimic. Totul era pustiu și nu era nimeni aici în afară de Dumnezeu.

GÂNDEȘTE-TE: Recitește întrebările. Răspunde la fiecare dintre ele. Biblia spune că Dumnezeu este dragoste (1 Ioan 4:8). Unii oameni se tem de Dumnezeu. Ei cred că El îi iubește doar atunci când sunt buni. Tu ce crezi? Dumnezeu ne iubește tot timpul. Vom învăța despre ceea ce nu iubește El. Cu cât Îl cunoaștem mai mult, cu atât Îl iubim mai mult.

LUNI

2 Există multe lucruri minunate despre Dumnezeu pe care este posibil să nu le putem înțelege pentru că suntem limitați. De exemplu, nu putem înțelege cum este posibil ca El să fie peste tot în același timp. Dar Dumnezeu poate fi peste tot în același timp.

Nu putem înțelege cum e posibil ca El să nu aibă început sau sfârșit. În lumea noastră, totul are un început și un sfârșit – inclusiv oamenii. Dar Dumnezeu n-a avut niciodată început și nu va avea niciodată sfârșit.

Nu putem înțelege cum este posibil ca cineva să fie atât de puternic încât, doar prin cuvinte, să poată crea ceva din nimic. Dar Dumnezeu poate face așa ceva.

Chiar dacă unii oameni sunt foarte înțelepți, nimeni nu știe absolut tot. Dar Dumnezeu știe tot. Dumnezeu știe tot ceea ce s-a întâmplat în trecut și știe tot ce se va întâmpla în viitor.

Sunt lucruri despre Dumnezeul nostru minunat pe care nu le putem înțelege pentru că, așa cum am spus, suntem niște oameni simpli și avem limitele noastre. Există totuși și multe lucruri pe care le putem înțelege.

Dumnezeu cunoaște deja fiecare detaliu despre fiecare dintre noi. Pentru că ne iubește atât de mult, El vrea să fim cei mai buni prieteni și să învățăm tot ce putem despre El.

Când David a înțeles că Dumnezeu este pretutindeni, a fost atât de fericit încât, de bucurie, a scris cântece despre El. Vă veți delecta și voi citind un fragment dintr-unul din psalmii lui – **Psalmii 139:1-12**.

 GÂNDEȘTE-TE: *Din moment ce Dumnezeu este peste tot în același timp, El este lângă tine chiar acum, în acest moment? Fii convins de asta! Și mai mult, El promite să nu ne părăsească niciodată. Ești fericit să ai un Dumnezeu atât de puternic și de iubitor lângă tine?*

MARȚI

 Sunt multe, multe familii în lumea noastră, nu-i așa? Care este numele familiei din care provii tu? Câți membri are familia ta? Aveți nume diferite? Vârsta ta e diferită de a celorlalți? Cunoști alte familii cu același nume ca al tău?

Numele tău de familie poate fi Popescu sau Ionescu. Chiar dacă ai același nume de familie ca fratele sau sora ta, sunteți totuși persoane diferite, nu-i așa?

Știi că și Dumnezeu are o familie? Știi că oricine poate alege să aparțină familiei Sale? Când spunem „Dumnezeu”, vorbim despre trei persoane diferite. Fiecare dintre ele poartă același nume – Dumnezeu (la fel cum toți membrii unei familii poartă același nume de familie). Numele lor sunt Dumnezeu-Tatăl, Dumnezeu-Fiul (uneori Îl numim Isus)

și Dumnezeu-Duhul Sfânt. Uneori, noi mai folosim și termenul de „Dumnezeire”. Fiecare dintre cele trei Persoane este Dumnezeu. Toate trei sunt Dumnezeu și nu există nimeni altcineva ca Dumnezeu.

 Îți amintești care este formula pe care o folosește pastorul atunci când botează pe cineva? „Acum te botez în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt” (**Matei 28:19,20**).

Când oamenii sunt botezați, ei declară în fața tuturor că aleg să aparțină familiei lui Dumnezeu, deoarece cred ceea ce spune Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia este una dintre metodele cele mai importante prin care Dumnezeu vorbește cu noi.

În cadrul familiilor noastre, ne place să facem planuri și să facem lucrurile împreună, dar fiecare are responsabilitățile lui, nu-i așa? În Dumnezeire, fiecare are o anumită treabă de făcut. Fiecare dintre cele trei Persoane are toată puterea și fiecare știe absolut totul.

Aceste trei Persoane plănuiesc totul împreună și sunt de acord una cu cealaltă despre tot ce gândesc și fac. Și fiecare ne iubește mult mai mult decât ne putem imagina.

 GÂNDEȘTE-TE: *Dacă vor, copiii pot aparține familiei lui Dumnezeu chiar înainte de a fi botezați. Vrei să aparții familiei Sale? De ce nu-I spui lui Dumnezeu chiar acum că vrei să faci parte din familia Lui? El te va ajuta să-L iubești, să ai încredere în El și să-L ascuți în fiecare zi, cât vei trăi.*

MIERCURI

 Când citim în Biblie că Dumnezeu spune sau face ceva, putem fi siguri că Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt de acord.

Când Dumnezeu intenționează să facă ceva, Dumnezeu-Fiul este Cel care crează sau face lucrul respectiv. Tot ce trebuie să facă este să vorbească. De aceea, El este numit uneori Cuvântul. Să citim despre acest lucru în Biblie, în **Ioan 1:1-3**.

Când vorbești, folosești cuvinte, nu-i așa? Dar poți face ca ceva să devină viu doar folosind cuvinte? Nimeni altcineva în afară de Dumnezeu nu poate face ca ceva

© Darrel Tank

sau cineva să prindă viață, pentru că viața vine de la El. Dumnezeu nu ne-a creat ca pe jucăriile care se mișcă sau funcționează pe baterii. El ține totul în viață.

Dumnezeu-Duhul Sfânt este adesea numit Îndrumătorul, sau Mângâietorul. Poate fi pretutindeni și poate fi cu noi tot timpul. Ne dă gânduri bune și ne ajută în multe feluri. Ne ajută să fim amabili și să spunem întotdeauna adevărul. El ne ajută să spunem „nu” atunci când Satana ne ispitește să fim neascultători. El este un prieten minunat și un ajutor de nădejde.

 GÂNDEȘTE-TE: Când dorești să desenezi o imagine, de ce anume ai nevoie? Când vrei să faci prăjituri, de ce ai nevoie? Niciunul dintre noi nu poate rosti un cuvânt, iar desenele sau prăjiturile să apară din senin, nu-i așa? Când ești tentat să nu ascuți sau să te plângi, dar alegi în schimb să faci ceea ce știi că Îl face pe Dumnezeu fericit, Duhul Sfânt te ajută. Știe că supunerea ne face fericiți. Ascultă-L întotdeauna!

JOI

 Când privim cerul noaptea, ce vedem? Ști-ți că soarele, luna și stelele pe care le putem vedea sunt doar o mică parte din milioanele de sori și lumi pe care Dumnezeu le-a creat?

Dumnezeu nu a vrut lumi frumoase, dar goale. El a vrut ca ele să fie locuite de oameni fericiți. El și-a dorit oameni care să poată gândi și să poată vorbi, oameni care să Îl iubească pe Dumnezeu și să fie prietenii Lui.

Dumnezeu a creat, de asemenea, milioane de îngeri frumoși pentru a fi ajutoarele Sale (**Psalmii 103:20,21**).

Unul dintre îngerii pe care Dumnezeu i-a creat trebuia să fie un ajutor special și liderul celorlalți îngeri. El era mai înalt, mai frumos și mai înțelept decât oricare alt înger. Numele lui era Lucifer.

Lui Lucifer îi plăcea să fie ajutorul special al lui Dumnezeu și prietenul Lui apropiat. El era un mesager pentru celelalte lumi create. De asemenea, el era dirijorul corului și... oh, ce voce splendidă avea! Ceilalți îngeri îl respectau și îl admirau. Ei făceau cu bucurie orice le cerea el să facă.

Îngerii din ceruri și oamenii din celelalte lumi create erau ca o familie mare și fericită. Toți îngerii și toate ființele create se bucurau și se iubeau unele pe altele. Nimănu-i trecea prin gând să fie gelos, răutăcios sau egoist.

 GÂNDEȘTE-TE: Ai dori să vizitezi și alte lumi create de Dumnezeu și să întâlnești oamenii de

acolo? Într-o zi vei putea, dacă alegi să faci parte din familia lui Dumnezeu.

VINERI

 Știm că în ceruri și în toate lumile, îngerii și oamenii pe care Dumnezeu i-a creat erau perfecți și fericiți.

Te-ai întrebat vreodată de ce atât de mulți oameni din lumea noastră sunt nefericiți? Te-ai întrebat de ce oamenii se ceartă, seucid și își fac lucruri îngrozitoare unii altora? Haideți să ne gândim la aceste lucruri pentru o clipă!

Când Dumnezeu a creat îngerii și oamenii, El i-a creat liberi. El vrea ca noi să-L iubim și să-L ascultăm pentru că vrem, nu pentru că trebuie. Nu am fi cu adevărat liberi dacă nu am putea alege, nu-i așa?

Cunoaște Dumnezeu totul încă dinainte să se întâmple? Sigur că da (**Isaia 46:9,10**).

Cu mult timp în urmă, când Dumnezeu a început să creeze lumi, îngeri și oameni, El știa că cineva va alege să nu Îl mai iubească și să nu Îl mai asculte. Dacă Dumnezeu ar fi spus: „Să nu mai creăm acea persoană și nu vom spune nimănu despre asta”, mie mi-ar fi fost teamă să am încredere într-un astfel de Dumnezeu. Mă bucur că Dumnezeu ne-a făcut cu adevărat liberi. Mă bucur că putem alege cu adevărat. Săptămâna viitoare vom învăța despre alegerea tristă care a stricat fericirea perfectă din cer și din lumea noastră.

Există însă și vești bune. Dumnezeu cunoaște și viitorul. El ne-a spus că, într-o zi, curând, toată tristețea și nefericirea din lumea noastră se vor termina pentru totdeauna. El știe că nimeni nu va mai alege vreodată să strice acea perfecțiune. Lumea noastră va fi din nou perfectă și frumoasă, iar oamenii care vor trăi în ea vor fi fericiți pentru totdeauna. Nu-i așa că aceste vești te fac fericit?

 GÂNDEȘTE-TE: Poți spune numele celor trei Persoane ale Dumnezeirii? Ce a făcut Dumnezeu-Fiul? Cum ne ajută Dumnezeu-Duhul Sfânt? Te bucuri că poți alege să faci parte din minunata familie a lui Dumnezeu? De ce nu-I spui chiar acum lui Dumnezeu cât de recunoscător ești?

STUDIUL SUPLIMENTAR: Psalmii 139:1-12; Proverbele 8:22-36; Patriarhi și profeți, pp. 33-35.

COLȚUL CU POVEȘTI

O Surpriză grozavă – 1

Adaptat după povestirile lui Patti Lynn Guthrie

Un copil? Vom avea un copil?
Ochii mamei străluceau de emoție. Ce veste minunată îi dăduse doctorul!
Urma să aibă un copil! Abia aștepta să-i spună soțului ei.

Când tata a venit acasă de la muncă în acea zi, și-a dat seama, datorită expresiei fericite de pe fața mamei, că ceva special trebuie să se fi întâmplat.

— Ghici ce am aflat azi? l-a întrebat mama.

— Ce ai aflat? a întrebat tata.

— O să avem un copil, i-a răspuns ea.

Acum era rândul tatălui să fie entuziasmat.

— E minunat! a exclamat el, luând-o pe mama în brațe și strângând-o la piept. Gândește-te! Primul nostru copil! Vom fi o familie adevărată!

— Da, a aprobat mama. Abia aștept. Dar sunt multe lucruri pe care trebuie să le pregătim înainte de sosirea pe lume a bebelușului, i-a reamintit ea. Știi, sunt atâtea lucruri de care bebelușii au nevoie.

Imediat, au început să se gândească împreună la pregătirile pe care le aveau de făcut pentru copil. Următoarele săptămâni și luni păreau să zboare în timp ce ei lucrau împreună pentru a avea totul pregătit înainte ca bebelușul lor să sosească.

În primul rând, au aranjat o cameră specială pentru copil. Au zugrăvit pereții, apoi au aplicat o fâșie drăguță de tapet pe margine. Mama

a cumpărat pânză pentru a face o pătură specială. Bunica le-a dat un pătuț, iar balansoarului confortabil i s-a făcut o husă nouă, foarte drăguță.

Părinții au mers la cumpărături și pentru alte lucruri. Copilul avea nevoie de scutece și de șervețele umede. Era nevoie de pudră pentru bebeluși și

de șampon, de cearșafuri pentru pătuț și de museline. Au cumpărat o cadă pentru bebeluși, prosoape și multe alte lucruri. Prietenii le-au dat haine pentru copii, pături moi și drăguțe și multe jucării. Ce emoționant era!

Când mama se ducea la doctor pentru control, doctorul o lăsa uneori să asculte inima copilului. Ea îi auzea încet bătăile inimii: bump, bump, bump! Știa astfel că bebelușul creștea.

Într-o zi, tata a spus:

— Trebuie să ne gândim la un nume pentru copilul nostru.

— Da, trebuie, a fost de acord mama.

Așa că au cumpărat niște cărți de nume și au făcut liste lungi cu felurite posibilități. Erau atât de multe nume drăguțe! Se întrebau dacă vor putea alege vreodată doar unul singur pe care să îl pună copilului lor. După o vreme, s-au decis.

— O vom numi Laurel Ann, au spus ei.

Când totul fusese gata, erau nerăbdători ca Laurel Ann să se nască. În cele din urmă, a venit ziua în care doctorul a spus că, cel mai probabil, fetița se va naște. Dar Laurel Ann nu a venit în acea zi. Nici în următoarea. Nici în următoarea.

Va continua!

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 1 #2_14 ianuarie

Trista alegere a lui Lucifer

DUMINICĂ

1 Știați că regulile sunt foarte importante? Ar trebui să fim recunoscători pentru ele. Jucăriile cu cheiță, mașinile, calculatoarele, corpul nostru nu ar funcționa fără reguli. Haideți să vorbim despre una dintre ele, spre exemplu!

Există o regulă care spune să te oprești atunci când lumina semaforului este roșie. Dacă oamenii ar încălca această regulă ori de câte ori doresc, îți imaginezi câte accidente ar avea loc, câți oameni ar putea să se rănească sau să moară?

Oamenii înțelepți fac reguli care ne protejează și ne ajută să trăim în siguranță.

Când oamenii urmează regulile, se formează un reflex. Când nu încălcăm regulile de circulație și vedem o mașină de poliție, nu ne temem, ba, din contră, ne simțim în siguranță.

Milioanele de lucruri pe care Dumnezeu le-a făcut funcționează tot după niște reguli. Dacă nu ar fi așa, tot ce este în lumea noastră ar fi haotic și dezordonat (**Proverbele 8:32-36**).

 GÂNDEȘTE-TE: *Plantele și animalele urmează în mod automat regulile lui Dumnezeu. Se răzvrătesc merii vreodată și fac căpșuni în loc de mere? Sigur că nu. Fiecare plantă face ceea ce a creat-o Dumnezeu să facă. Fac pisicile cățeluși? Nu. Fac pisoii. Toate plantele și animalele respectă regulile pe care le-a făcut Dumnezeu pentru ele. La ce alte reguli bune te poți gândi? Ce reguli a făcut Dumnezeu pentru soare, lună și stele? Crezi că*

TEXT DE MEMORAT:

„Ferice de poporul care păzește
legea!” (Proverbele 29:18)

Dumnezeu a făcut reguli și pentru oameni? Poți să dai un exemplu?

LUNI

2 Sunt plantele, animalele și oamenii la fel? Da? Nu?

Au plantele, animalele și oamenii nevoie de apă? De alimente? De aer curat? De soare? Da. Dar plantele sunt foarte diferite de animale, nu-i așa? Plantele nu pot face lucrurile pe care le fac animalele.

Animalele nu pot vorbi și gândi ca oamenii. Castorii pot construi baraje, dar ar putea conduce vreodată o mașină? Păsările pot zbura, dar pot construi un avion sau o navă spațială? Animalele fac ceea ce fac pentru că Dumnezeu a stabilit anumite legi pentru fiecare în parte, iar ele se supun acelor reguli. Noi numim acest lucru „instinct”. Animalele nu pot gândi, plănuși sau alege, așa cum facem noi.

Alegerea este un cadou special pe care Dumnezeu l-a oferit oamenilor. Oamenii pot vorbi, pot

gândi, pot face planuri și pot alege. Noi nu suntem ca plantele și nu suntem nici ca animalele. Dumnezeu vrea ca noi să învățăm și să ne însușim legile pe care ni le-a dat, pentru că El știe că respectarea acestora ne va face fericiți. El ne iubește și niciodată nu ne cere să facem ceva care ne-ar face nefericiți.

Pentru că Îl iubim și avem încredere în El, vrem să-L urmăm. El nu ne-ar obliga niciodată să-L ascultăm. Asta ne-ar face să ne temem de El, nu-i așa? Știi cum se numesc regulile lui Dumnezeu? Cele Zece Porunci. Acestea se găsesc în **Exodul 20:3-17**. Haideți să le citim!

 GÂNDEȘTE-TE: De ce să fim bucuroși că Dumnezeu a făcut reguli pentru oameni? Cum ar arăta lumea noastră dacă nu am avea reguli? Ai vrea să trăiești într-o lume în care toți ar dori să ucidă, să fure, să mintă și să înșele?

MARȚI

3 Crezi că Dumnezeu a creat și îngerii astfel încât aceștia să poată face alegeri? Binenteles! Și ei pot face alegeri.

Îți amintești numele îngerului frumos pe care Dumnezeu l-a creat pentru a fi ajutorul Său special și un prieten foarte apropiat? Numele lui era Lucifer. Numele lui înseamnă „purtător de lumină”. Lucifer a fost cel mai important și cel mai frumos înger din ceruri. Să nu mai spunem de vocea cu care a fost înzestrat! De fapt, el era dirijorul corului din ceruri (**Ezechiel 28:12-15**).

Toți îngerii și toți oamenii din celelalte lumi pe care le crease Dumnezeu erau foarte fericiți. Lucifer era și el fericit. Îi plăcea să fie mesagerul special al lui Dumnezeu și să stea aproape de Dumnezeu.

Mai apoi, s-a întâmplat ceva foarte trist. Lucifer a început să se gândească la cât de frumos și de special este el. Puțin câte puțin, a început să se simtă mândru de lucrurile pe care le putea face și de cât de frumos și de puternic era. Cu cât se gândea mai mult la el, cu atât se gândea mai puțin la cât de iubitor și de înțelept era Dumnezeu.

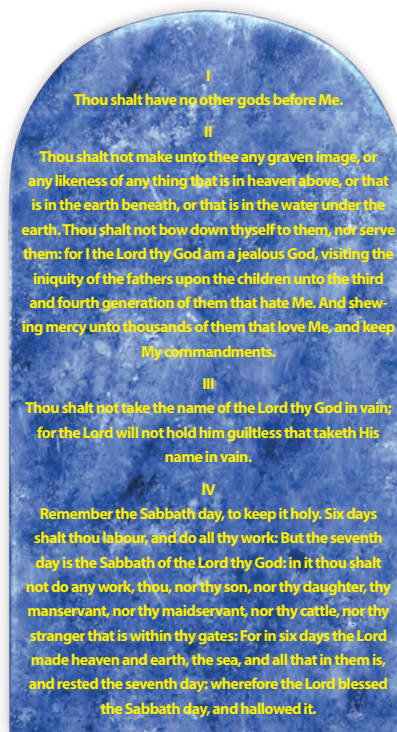
Lucifer nu s-a putut supune primei porunci. El nu a vrut să fie doar îngerul pe care Dumnezeu l-a creat. El voia să fie Dumnezeu.

Când Dumnezeu-Tatăl și Dumnezeu-Fiul au început să planifice crearea lumii noastre și ființele speciale care urmau să trăiască în ea, Lucifer a început să se simtă gelos pe Fiul lui Dumnezeu. Lucifer a considerat că ar trebui să fie și el implicat în acest proiect al

creației. A fost o amăgire, nu-i așa? El nu putea fi Dumnezeu – el a fost făcut să fie înger.

Lucifer nu poate crea nimic mai mult decât tine sau decât mine. El nu poate insufla viață în nimic. Numai Dumnezeu-Tatăl, Dumnezeu-Fiul și Dumnezeu-Duhul Sfânt pot face asta. Dumnezeu-Fiul a fost Cel care a creat prin cuvânt. Acesta este motivul pentru care El este numit Creatorul nostru. El a creat fiecare înger, inclusiv pe Lucifer.

 GÂNDEȘTE-TE: Avea Lucifer vreun motiv să fie nefericit? Căror gânduri a ales să le dea curs până a ajuns să fie nefericit? Alegerea de a fi mândri, egoiști sau geloși ne face fericiți sau nefericiți? Când alegem să gândim astfel, îi facem pe alții fericiți sau nefericiți?

MIERCURI

4 Când Lucifer a început să fie egoist și gelos, el nu a mai fost la fel de fericit ca înainte. El a început să le spună celorlalți îngeri despre Dumnezeu lucruri care nu erau adevărate. „Mă întreb de ce trebuie să ne supunem regulilor”, le-a spus el într-o zi.

Reguli? Îngerii nici nu considerau că se supun unor reguli. Ei erau perfect fericiți și Îl iubeau pe Dumnezeu cu toată inima lor (**Psalmii 40:8**).

„Noi, îngerii, nu avem nevoie de reguli”, a spus Lucifer într-o altă ocazie. „Știu că am fi mult mai fericiți fără reguli. La urma urmei, suntem perfecți.” La început, îngerii nu au știut ce să creadă. Ei l-au iubit, l-au

admirat și l-au urmat dintotdeauna pe Lucifer. Tot ce spunea acum era rezonabil, dar, în același timp, ideile lui nu păreau prea corecte. Lucifer a spus că Îl iubea pe Dumnezeu la fel de mult ca înainte, dar insista că planurile lui erau mai bune decât ale lui Dumnezeu.

Apoi, el a început să vorbească cu Dumnezeu ca și când nu el s-ar fi răzvrătit, ci o mulțime de alți îngeri, care nu mai erau fericiți.

A știut Dumnezeu exact ce gândea și ce făcea Lucifer? Sigur că știa! Cât de trist S-a simțit! Cu răbdare și cu dragoste, Dumnezeu a încercat să-l facă pe Lucifer să se oprească de pe drumul teribil pe care pornise.

În realitate, Lucifer știa că el a ales calea greșită. Știa că spune minciuni despre Dumnezeu. Știa că nu mai era fericit. De fapt, Lucifer aproape s-a răzgândit și a spus că îi pare rău. Dar apoi s-a gândit cât de jenant ar fi să recunoască în fața tuturor îngerilor că a mințit. Era prea mândru ca să facă asta. Ce trist!

 GÂNDEȘTE-TE: Ai făcut vreodată ceva ce știai că e greșit, dar erai prea încăpățânat să spui că-ți pare rău? Ce ar trebui să facem atunci când nu am ascultat sau am rănit pe cineva?

JOI

 Unul câte unul, fiecare dintre milioanele de îngeri a ales între a-I fi loial lui Dumnezeu sau lui Lucifer. Amintiți-vă că Dumnezeu nu obligă niciodată pe nimeni să Îl iubească sau să asculte de El. Majoritatea îngerilor au ales să Îi fie loiali lui Dumnezeu, dar mulți au ales să-l urmeze pe Lucifer.

Biblia spune că a existat un război în ceruri între îngerii lui Dumnezeu și îngerii lui Lucifer. Cât de trist trebuia să fi fost! (**Apocalipsa 12:7-9; Ezechiel 28:16,17**).

În cele din urmă, Dumnezeu a spus că îngerii care au ales să îl urmeze pe Lucifer ar trebui să părăsească cerul. Și numele lui Lucifer a fost schimbat în Satana.

Lucifer credea că el va conduce cerul, dar a trebuit să plece. Știa că, din cauza alegerii sale, nu mai era fericit. Nici îngerii care au ales să creadă minciunile lui nu mai erau fericiți.

Îți imaginezi cât de supărați și de triști au fost îngerii lui Lucifer când au fost nevoiți să părăsească raiul? Ei nu mai puteau rămâne în ceruri, acolo unde au fost întotdeauna atât de fericiți.

Nimic nu a mers cum a promis Lucifer. Ei știau acum că el îi mințise. Își doreau să se întoarcă înapoi în cer. Și Satana dorea același lucru. Chiar l-a implorat pe Dumnezeu să-i lase să se întoarcă.

Chiar a recunoscut că a mințit. Și a promis că l se va supune lui Dumnezeu chiar dacă nu va mai fi cel mai important înger.

Știa Dumnezeu dacă Satana și îngerii lui regretă în mod sincer ceea ce au făcut? Sigur că da. Știa că inima lui Satana nu s-a schimbat cu adevărat.

Când Satana și îngerii au văzut că lucrurile nu merg așa cum vor ei, au decis să facă tot posibilul pentru a-l face rău lui Dumnezeu.

 GÂNDEȘTE-TE: Când Satana a spus că el și îngerii regretă sincer, de unde știi că nu se căiau cu adevărat? Copiii spun vreodată că le pare rău doar pentru că nu vor să fie pedepsiți? Crezi că Dumnezeu știe dacă regretăm cu adevărat? Dar părinții noștri?

VINERI

 Satana era gelos pe Fiul lui Dumnezeu pentru că El era Cel care a creat lumea și pe oamenii care urmau să o locuiască. Satana a decis că cel mai bun mod de a-l răni pe Dumnezeu era să strice totul în lumea noastră, așa cum făcuse și în ceruri. Apoi s-a gândit că lumea îi va aparține. El și îngerii lui voiau să conducă. Știa că-l va răni pe Dumnezeu și că-l va întrista.

Când le-a spus îngerilor despre planul său, ei au promis să-l ajute cu tot ce pot.

Ce ființă rea și crudă a devenit Lucifer! Câtă nefericire a cauzat! (**Isaia 14:12-15**)

 GÂNDEȘTE-TE: Păcatul este alegerea de a nu asculta de Legea lui Dumnezeu. Păcatul a început în ceruri prin Lucifer, nu-i așa? Ce poruncă a nesocotit Lucifer? Ce zici de prima poruncă? A încercat să devină la fel de important ca Dumnezeu? Și-a dorit propria cale în loc de calea lui Dumnezeu? A mințit? A încercat să fure dragostea îngerilor pentru Dumnezeu? Dacă vrem să fim în siguranță și fericiți, să Îl rugăm mereu pe Dumnezeu să ne ajute să ne supunem Legii Sale.

STUDIU SUPLIMENTAR: Isaia 14:12-15; Ezechiel 28:2-19; *Patriarhi și profeti*, pp. 35–43; *Istoria mântuirii*, pp. 13–19

O Surpriză grozavă – 2

Adaptat după povestirile lui Patti Lynn Guthrie

Părinților le era tare greu să aibă răbdare și să o aștepte pe Laurel Ann, care tot întârzia să se nască. Dar, în sfârșit, după 12 zile lungi în care tata și mama au așteptat-o, Laurel Ann s-a născut. Tata era chiar lângă mama, ca să-și întâmpine prețiosul copil. La fel și bunica, și mătușa Joanne.

Mulți dintre prietenii lor așteptau cu nerăbdare veștile. Toți voiau să știe noutăți despre nou-născut. Mulți au venit să o vadă pe Laurel Ann, au sunat sau au trimis cărți poștale și scrisori. Ei puneau tot felul de întrebări: cât a cântărit, care este numele ei, cum arată, dacă are păr, ce culoare are părul etc. Acasă, totul s-a schimbat față de cum era înainte de Laurel Ann. La început, bebelușii nu pot face altceva decât să doarmă, să mănânce, să plângă și să gângurească. Nu pot vorbi, nu pot merge și nu pot mânca singuri. Nici măcar nu pot vedea foarte bine. Desigur, tata și mama s-au asigurat că Laurel Ann e îngrijită bine. Au iubit-o și au făcut totul pentru ea.

Tata o ținea pe Laurel Ann în brațele lui puternice și, uitându-se în ochii ei, uneori îi cânta.

În timp ce mama își ținea prețiosul copil în brațe, inima ei era plină de fericire. Era greu de crezut că era a lor. I-au promis lui Dumnezeu că-și vor învăța copilul să iubească, să fie credincios și să asculte de Legea Sa minunată.

Bebeluşii nu rămân prea mult timp mici. Și, la fel ca toți bebeluşii, Laurel Ann a crescut rapid, așa cum ai făcut și tu. Dar Laurel Ann nu a crescut singură. Unul câte unul, au sosit încă trei copilași scumpi. Al doilea a fost numit William, apoi a venit Melissa și, în cele din urmă, micuța Janelle. Fiecare dintre copiii a fost iubit la fel de mult ca Laurel Ann.

William și Janelle erau roșcați și aveau pistrui. Laurel Ann și Melissa aveau părul închis la culoare.

Fiecare copil era diferit de ceilalți în multe feluri, și asta îl făcea și mai draguț. Toți se iubeau foarte mult. Pe măsură ce creșteau, se jucau împreună și învățau tot felul de lucruri minunate, la fel ca și tine. Ce familie fericită!

Nu-i așa că toată lumea, de la Adam și Eva, a început viața de la stadiul de copil?

Da, cu excepția faptului că Adam și Eva au sărit peste această etapă. Dar tatăl și mama ta, bunicul și bunica ta au fost cândva copii. Niciodată nu s-au născut doi copii care să fie la fel, nici măcar gemenii. Deci fiecare copil este foarte special. Și tu ești special.

Nu te bucuri că Dumnezeu ne iubește pe toți? Nu contează cine suntem sau unde ne-am născut, unde trăim sau cât de bogați ori cât de săraci suntem. Dumnezeu iubește fiecare persoană deopotrivă și fiecare persoană este foarte specială pentru El. Eu sunt special. Tu ești special. Fiecare dintre noi este foarte special.

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 1 #3_21 ianuarie

Minunata creație a lui Dumnezeu

DUMINICĂ

Am învățat un pic despre Dumnezeul nostru minunat și despre Lucifer, cel mai frumos și cel mai puternic înger din cer, care a ales să nu asculte de Legea lui Dumnezeu.

Lucifer a devenit gelos pe Dumnezeu. A încercat să-i facă pe îngeri să creadă că Dumnezeu nu îi iubea cu adevărat și că nu era cinstit.

În cele din urmă, îngerii care au ales să îl creadă pe Satana au aflat că a minșit.

Dumnezeu este dragoste și El face doar ceea ce știe că ne va face fericiți. Totuși, Dumnezeu nu ne va obliga să-L ascultăm.

În această săptămână, vom învăța cum a creat Dumnezeu lumea noastră minunată. El a planuit-o cu mult înainte, pe când Lucifer era încă în ceruri.

Să citim primele două versete ale primului capitol din prima carte a Bibliei. Îți amintești numele primei cărți? (**Geneza 1:1,2**)

Geneza începe cu istoria creării lumii noastre.

Înainte de prima zi a Creației nu exista nimic altceva decât întuneric. Apoi, Dumnezeu a făcut lumea noastră și a pus o pătură groasă de apă în jurul ei. Duhul lui

Dumnezeu privea cu dragoste peste fiecare lucru. În cele din urmă, Dumnezeu a vorbit. Ce a spus? Să citim **versetele 3-5!**

TEXT DE MEMORAT:

„La început, Dumnezeu a creat cerurile și pământul.” (**Geneza 1:1**)

Brusc, s-a făcut lumină. Nu mai era întuneric tot timpul. Dumnezeu a creat astfel prima zi. Cum numim această zi? Duminică.

Noi spunem că ziua începe dimineața, dar, de fapt, Biblia ne spune că fiecare zi se termină atunci când apune soarele, prin urmare, a doua zi începe chiar de atunci, nu în dimineața următoare.

 GÂNDEȘTE-TE: Știa Dumnezeu că trupurile noastre au nevoie de somn și de odihnă ca să putem fi pregătiți pentru următoarea zi? Sigur că știa. Când tata sau mama spun că e timpul pentru culcare, ne ajută lucrul acesta să ne pregătim și să avem energie și o inimă fericită pentru a doua zi? Ne supunem bucurii sau cu văicăreală?

LUNI

Cum arăta lumea noastră la finalul primei zile? Era acoperită cu o pătură groasă de apă, nu-i așa?

Cum numim a doua zi? Luni. Ce a făcut Dumnezeu luni? Să citim ce a spus El în **Geneza 1:6-8**.

Din nou, Dumnezeu a folosit doar cuvinte. Asta era tot ce trebuia să facă. Lumea noastră

fusese acoperită de apă, dar acum a mai apărut ceva. Ce anume a mai fost creat? Cerul. Dumnezeu a făcut cerul albastru și aerul proaspăt. Sub cer se afla apa albastră.

El a luat în considerare tot ce știa că avem nevoie ca să fim sănătoși și fericiți. Și s-a mai gândit la ceva. S-a gândit ca, în afară de crearea omului, să creeze o mulțime de lucruri minunate.

Tot ce a creat Dumnezeu a fost planificat cu atenție înainte de întemeierea pământului. El nu a uitat absolut nimic. Știa că ființele pe care urma să le creeze în curând vor avea nevoie de aer curat. Știa că vor avea nevoie și de apă. El știa că ne va plăcea să înotăm, dar a existat un motiv și mai important pentru care a creat apa. Știa că vom avea nevoie să bem multă apă.

© Tago Fioerze, license—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

GÂNDEȘTE-TE: *Ieși afară în fiecare zi ca să respiri aer curat? Deschizi ferestrele și lași aerul curat să intre noaptea în încăperea? Cât de multă apă bei în fiecare zi? Pentru ca organismul tău să poată funcționa corect și să fii sănătos, trebuie să bei multă apă între mese. Organismul are nevoie de apă, nu de băuturi răcoritoare sau de suc. Așadar, ai nevoie doar de apă.*

MARȚI

3 Ce a făcut Dumnezeu în primele două zile? A creat lumina și a despărțit cerul de ape. Venise ziua a treia. Era timpul să creeze altceva. Care este numele celei de-a treia zile a săptămânii? Marți.

Dumnezeu era gata să vorbească din nou. Ce a spus de data aceasta? Să citim **Geneza 1:9,10**.

Nu-i așa că ți-ar fi plăcut să fii și tu acolo și să vezi pământul ieșind din apă? În scurt timp, era mai mult pământ decât apă.

Apa a fost așezată în lacuri mari și mici, în râuri și pâraie. Poate că existau și plaje frumoase cu nisip. Peste tot erau munți colorați, dealuri și văi.

Dar Dumnezeu nu a terminat ce planificase pentru acea zi. Pe pământ nu existau iarbă, copaci sau flori. Așa că Dumnezeu a vorbit din nou. Ce a spus de data aceasta? Să citim **versetele 11 și 12!**

Cât de frumos! Acum, pământul brun era acoperit cu cea mai frumoasă, moale și verde iarbă. Nu era ca iarba din zilele noastre, care se usucă și moare. O, nu, nu! Câmpii cu tot felul de ierburi se unduiau în briza blândă care le mângâia.

Și flori! Florile pe care Dumnezeu le-a făcut erau mai superbe decât cele mai frumoase flori pe care le-ai văzut vreodată. Miroseau sublim!

Și copacii! Erau copaci de toate formele și dimensiunile, în nuanțe diferite de verde. Unii copaci erau încărcăți cu diferite tipuri de fructe, toate gata pentru a fi culese și mâncate. Câte tipuri de fructe poți enumera? Poți să numeri zece feluri de fructe? Dumnezeu a creat multe tipuri de fructe în acea zi.

Îți plac nucile? Erau acolo tot felul de nuci.

Ce zici de fructele de pădure? Arbuștii erau plini de fructe. Frumoasa viță-de-vie era încărcată cu struguri delicioși – roșii, verzi, violeți. Poate că existau culori pe care noi nici nu ni le putem imagina. Nu exista nici măcar o frunză maro sau uscată, nicio ramură goală și urâtă. Nu existau buruieni sau spini. Îți poți imagina așa ceva?

Nu știm cum a făcut Dumnezeu toate acele lucruri frumoase în acea zi. Poate că totul s-a desfășurat ca într-un „time-lapse” (tehnică video care surprinde într-un cadru fix schimbări lente ale unui lucru). O sămânță mică era plantată și, în doar câteva minute, planta împungea pământul ca să poată ieși la suprafață. Apoi, pe nevăzute, ajungea la maturitate. Oricum ar fi făcut El aceste lucruri, cu siguranță că ar fi fost minunat să putem vedea și noi procesul de creație.

GÂNDEȘTE-TE: *Te bucuri de mâncarea minunată pe care Dumnezeu a creat-o pentru a ne menține puternici și sănătoși? Satana ar vrea ca tu să mănânci lucruri care te pot îmbolnăvi. Care ar fi aceste lucruri? Ce ar fi să te hotărăști chiar acum să alegi întotdeauna ceea ce știi că este bun pentru tine? Data viitoare când te duci la piață, vezi câte tipuri de fructe și legume poți număra! Poate ai vrea să încerci ceva nou...*

MIERCURI

Sosise a patra zi. Cum numim această zi? Miercuri. Dumnezeu crease deja o lume minunată. **4** Noaptea, cerul era întunecat, iar în timpul zilei, era lumină. Dar Dumnezeu a făcut ceva interesant și special când a apus soarele peste cea de-a patra zi. Ce s-a întâmplat când a vorbit Dumnezeu? Să citim **Geneza 1:14-19**.

Acum, pe timp de noapte, exista o lună mare, argintie, care plutea încet pe cer, iar pe lângă ea, milioane de stele sclipeau ca diamantele.

Dimineața, imensul și arzătorul soare își arunca razele peste dealurile dinspre răsărit (la est). Încet, încet, se deplasa pe cer până când ajungea la apus (la vest) și se ascundea în spatele dealurilor. În plimbarea pe care o făcea pe cer, soarele picta culori superbe. Ce mod frumos de a începe și încheia o zi!

© NASA, ESA.
Licență—<http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/>

Te-ai gândit vreodată cât de ușor ar fi putut Dumnezeu să facă o umbră uriașă, întunecată, pe care să o retragă în fiecare noapte și să-i spună: „Du-te la culcare”? Ar fi putut să o îndepărteze în fiecare dimineață și să spună: „Ridică-te acum!” În schimb, El a creat apusuri colorate și răsărituri minunate, pentru ca noi să ne bucurăm de ele.

 GÂNDEȘTE-TE: Știi de unde își ia luna lumina? De la soare. Ea nu are lumină de la sine. Biblia spune că Isus este Lumina lumii. Citiți **Ioan 8:12**. Biblia mai spune că și noi suntem lumini. Citiți **Matei 5:14,16**. Noi, ca și luna, nu avem nicio lumină de la noi înșine. Dar când alegem să-L lăsăm pe Isus să trăiască în inimile noastre, putem străluci pentru El, pentru că El ne ajută să fim asemenea Lui. Vrei să fii o lumină pentru Isus? Spune-I, și El te va ajuta să strălucești cu putere.

JOI

5 Până la sfârșitul celei de-a patra zile, lumea noastră era de o frumusețe rară. Cu excepția susurului apei și a foșnetului domol de frunze care se mișcau în vânt, nu se auzea nimic – era o liniște deplină.

Atunci, Dumnezeu a vorbit din nou. Ce a spus? Să citim **Geneza 1:20-23**. Deodată s-au auzit tot felul de sunete încântătoare. Tot felul de păsărele fericite

Îl lăudau pe Dumnezeu și cântau cântecele frumoase. Și ce culori strălucitoare aveau – roșu, albastru, galben, violet și portocaliu!

Unele păsări erau înalte. Altele erau mici. Unele zburau sus, în înaltul cerului. Altele zburau mai jos sau chiar mergeau pe pământ. Unele au început să-și construiască cuiburi în copaci și arbuști. Toate erau păsări domestice și niciuna dintre ele nu era speriată de nimic.

Ce altceva mai spune Biblia că a făcut Dumnezeu în acea zi? Viețuitoarele din apă. Dintr-odată, lacurile, râurile și pâraiele au prins viață, fiind umplute cu tot felul de forme, dimensiuni și culori pe care le aveau viețările din ape. Asemenea păsărilor, unele erau foarte mari, altele erau foarte mici; unele semănau cu niște flori frumoase, altele se puteau scufunda adânc în apă, iar altele puteau sări din apă și apoi se scufundau înapoi.

Toate lucrurile pe care le-a creat Dumnezeu sunt atât de minunate și de interesante, încât nu ne-am plictisi niciodată să învățăm despre ele.

Cum numim a cincea zi? O numim joi.

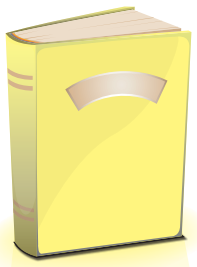
 GÂNDEȘTE-TE: Poți numi cel puțin zece specii de păsări și zece viețuitoare de apă? Ce poți spune despre ele?

VINERI

6 Săptămâna viitoare vom învăța despre cea mai interesantă zi dintre toate – ziua a șasea. Atunci, Dumnezeu a creat foarte multe specii de animale, dar și pe primii doi oameni.

 GÂNDEȘTE-TE: Încearcă să îți amintești și să spui cu voce tare ce s-a întâmplat în fiecare zi a săptămânii. A pregătit Dumnezeu lumea pentru lucrurile pe care le-a făcut în a cincea zi?

STUDIUL SUPPLEMENTAR: Geneza 1:1-23; Psalmii 33:6-9; Ioan 1:1-3; *Patriarhi și profeți*, p. 44; *Istoria mântuirii*, p. 20; *Povestiri pentru părinți și copii*, vol. 1, pp. 13-34.

COLȚUL CU POVEȘTI

Eu primul! Eu primul!

Adaptat după povestirile lui Patti Lynn Guthrie

Uite, tati! arată William cu degetul către hrănitorul de păsări atârnat lângă fereastra bucătăriei. Unu, doi, trei, patru... opt sticleți pe hrănitor! În fiecare dimineață, în timp ce William lua micul dejun în bucătărie, păsările se bucurau de festinul lor de semințe din hrănitorul special agățat lângă casă.

Păsările s-au așezat pe micile stinghii laterale ale hrănitorului, vârandu-și ciocurile prin găurile pentru a ajunge la semințe. Dar găurile erau sub stinghii, așa că păsările trebuiau să ajungă la găuri prin partea de jos. Uneori, stăteau atârinate cu susul în jos ca să poată ajunge la acestea.

Galbenul era culoarea preferată a lui William. Cintezele aveau un strat gri de pene în timpul iernii, dar în timpul verii, penele lor erau de un galben strălucitor, cu dungi negre și albe. Lui William îi plăcea să privească hrănitorul plin de păsărele.

În dimineața aceasta însă, ceva nu era în regulă. Unul dintre sticleți nu era fericit. Voia toată hrana doar pentru el. Când se apropiau alte cinteze, bătea din aripi cu putere ca să le sperie. În timp ce alunga un sticlete, altul se așeză pe una dintre stinghii și începu să mănânce. Mai apoi, sticletele se tot uită pe lângă el și lovi cu ciocul său ascuțit o pasăre de lângă el.

— Ce pasăre prostuță, exclamă William amuzat, în timp ce pasărea egoistă tot încerca de zor să sperie celelalte păsări.

Și tatăl său urmărise scena.

— Pasărea aia e o bătaușă, i-a spus el lui William. Încearcă să le sperie pe celelalte ca să poată avea toată mâncarea doar pentru ea.

— Când a creat Dumnezeu primele păsări? l-a întrebat tata pe William.

Băiatul știa răspunsul:

— În a cincea zi, a răspuns el.

— Bine. Ți-ai amintit, spuse tatăl zâmbind. Crezi că vreuna dintre păsările create de Dumnezeu se comporta așa cum se comportă această pasăre bătaușă?

William a dat din cap dezaprobat. Era convins că niciuna dintre păsări nu se comporta așa.

— De ce crezi că bătaușul ăsta acționează așa? l-a întrebat tatăl.

William s-a gândit o vreme.

— Din cauza păcatului? a întrebat el.

Tata a încuviințat din cap.

— Totul s-a schimbat după apariția păcatului. Oamenii, animalele, păsările, plantele și chiar și vremea s-au schimbat. Dar dragostea lui Dumnezeu nu s-a schimbat.

Tata încă se uita la pasărea bătaușă în timp ce vorbea. Apoi, s-a uitat la William cu o sclipire în ochi.

— Cunoști vreun copil care seamănă uneori cu pasărea asta prostuță? a întrebat el. Știi vreun copil care tot timpul împinge, lovește și dorește să fie primul, sau încearcă să obțină cel mai bun loc în mașină, sau cea mai mare porție de desert?

William și tatăl lui au zâmbit.

— Trebuie să ne amintim că, de când a apărut păcatul în lume, suntem cu toții egoiști. De cele mai multe ori, ne gândim în mod natural la „eu primul”. Trebuie să învățăm să fim darnici și să ne gândim la alții mai întâi, a continuat tatăl.

— Mă bucur că tu și mama ne învățați să fim altruști, a spus William, încă urmărind pasărea. Nu vreau să fiu ca bătaușul ăsta prostuț.

Băiatul chiar vorbea serios.

© Amy; License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 1 #4_28 ianuarie

Finalul Creației

DUMINICĂ

Am aflat ce s-a întâmplat în primele cinci zile ale Creației. Acum era ziua a șasea. Care este numele zilei a șasea?

În ziua de vineri, lumea noastră era deja foarte frumoasă, nu-i așa? Dar Dumnezeu nu Își terminase încă lucrarea. Ce crezi că s-a întâmplat mai departe? Citește răspunsul în **Geneza 1:24,25**.

Animale! Tot felul de animale! Dumnezeu a creat câte o pereche din fiecare specie.

Dacă am fi fost acolo, am fi văzut primii elefanți legănându-și trompele înainte și înapoi, plimbându-se de colo-colo. Probabil mâncau frunze, trestie-de-zahăr și alte lucruri care le plăceau. Probabil că se duceau la iaz ca să se adape și apoi se stropeau cu trompele. Ar fi fost bucură să te ia pe sus și să te ducă la plimbare.

În grădină erau zebre cu costumele lor în alb și negru. Două maimuțe amuzante s-au legănat printre ramuri și au vorbit între ele.

TEXT DE MEMORAT:

„Măinile Tale m-au făcut și m-au întocmit.” (Psalmii 119:73)

Girafele cu gâtul lor lung ajungeau la frunzele de pe crengele mai înalte, savurând fiecare îmbucătură. Un leu frumos și perechea sa voiau să fie mângâiați.

Câinii și pisicile jucau leapșa unii cu ceilalți. Doi cai frumoși alergau pe câmp cu cozile și cu coamele în vânt.

Tigrii se rostogoleau pe iarba moale. Căprioarele și oile pășteau în apropiere, fără nicio teamă. Poate că una s-a dus și s-a ghemuit lângă un leu. Nu putem să numim toate animalele pe care Dumnezeu le-a creat în ziua aceea.

Animalele nu pot gândi, explica sau face alegeri, așa cum fac oamenii, dar Dumnezeu le-a creat ca să ne poată iubi și să ne ajute. El nu a vrut niciodată ca animalelor să le fie frică de noi.

GÂNDEȘTE-TE: Câte animale poți enumera?

Crezi că animalele din Grădina Edenului erau diferite de animalele de acum? Ce animale ai fi vrut să ai ca animale de companie? Cum ar trebui să ne purtăm cu animalele pe care le-a creat Dumnezeu? Crezi că Dumnezeu a vrut ca noi să omorâm animalele și să le mâncăm? Bineînțeles că nu!

LUNI

Până acum, totul fusese pregătit pentru oamenii speciali pe care Dumnezeu urma să-i creeze. Prima casă din lumea noastră a fost un loc frumos numit Grădina Edenului. Ea nu era ca orice altă casă. Nu era făcută din lemn, nici din cărămizi, nici din blocuri de beton sau ceva asemănător. Era o grădină cu iarbă moale în loc de covor și viță-de-vie în loc de pereți.

Pentru că atunci nu ploua niciodată, oamenii nu aveau nevoie de acoperiș. Nu era niciodată

prea cald sau prea frig. Temperatura era întotdeauna potrivită. Oamenii nu aveau nevoie de păături noaptea. Existau flori frumoase și parfumate care colorau lumea noastră. Probabil că în grădină erau fructe care creșteau pe bolta viței-de-vie. Oamenii puteau doar să întindă mâna și să le culeagă.

cel mai grandios palat în care a locuit vreodată vreun rege. Dumnezeu a așezat doi copaci speciali în grădină. Este foarte important să amintim acești copaci. Care era numele copacilor? (**Geneza 2:8,9**).

 GÂNDEȘTE-TE: Te bucuri că ai o casă? Din ce materiale este construită casa ta? Dacă Isus locuiește în familia noastră, casa poate fi un loc foarte fericit, indiferent în ce fel de casă trăim. Cum poți face din căminul tău un loc fericit?

MARȚI

 Încă din prima zi a Creației, Dumnezeu a făcut lumea noastră în așa fel încât să fie pregătită pentru doi oameni foarte speciali. La sfârșitul fiecărei zile, El doar spunea, și ce spunea se întâmpla. În fiecare zi, când Se uita la ceea ce făcuse, era mulțumit și spunea că totul era foarte bun.

Zi de zi, când Dumnezeu vorbea, tot ce spunea lua ființă. Dumnezeu a plănuit ca pământul, apa, soarele și aerul să lucreze împreună pentru a ne menține sănătoși.

Avem nevoie de întineric ca să putem dormi. Avem nevoie de hrana care crește în pământ. Avem nevoie de aer curat, de apă și de soare. Până la sfârșitul celei de-a patra zile, Dumnezeu a făcut toate lucrurile de care aveau nevoie ființele vii.

Totul era pregătit pentru primii noștri părinți. Cum crezi că arătau ei? Să citim **Geneza 1:26,27**. „După chipul lui Dumnezeu.” Ce înseamnă asta?

Cunoști pe cineva care arată sau se comportă ca tatăl sau ca mama lui? Obişnuim să spunem că cineva seamănă cu un părinte sau cu celălalt.

Dumnezeu este Tatăl nostru ceresc și iubitor. El ne-a creat. Nu putem să

înțelegem totul despre El, dar putem semăna cu El în modul în care arătăm, ne comportăm sau gândim. Putem iubi și putem asculta Legea Lui, la

fel cum au făcut și îngerii înainte ca Lucifer să păcătuiască în ceruri. Putem fi copiii Lui prețioși și fericiți.

 GÂNDEȘTE-TE: Care sunt lucrurile pe care Dumnezeu le-a creat din pământ? De ce sunt somnul, apa, soarele, aerul curat, precum și mâncarea făcute de Dumnezeu atât de importante? Ai parte de suficient somn, aer curat, soare și apă? Alegi să consumi mâncarea minunată pe care Dumnezeu a făcut-o pentru noi sau alegi alimente nesănătoase? Nu te bucuri că Dumnezeu ne învață cum putem fi fericiți și sănătoși?

MIERCURI

 A plănuit Dumnezeu ca oamenii să fie asemenea animalelor? Nu. El a plănuit ca oamenii să fie foarte diferiți de animale. Oamenii sunt cele mai minunate ființe din toată creația lui Dumnezeu. Oamenii sunt diferiți de toate celelalte ființe create de Dumnezeu. Suntem foarte speciali. Suntem aproape la fel de minunați ca îngerii. Suntem capabili să gândim, să planificăm, să iubim și să alegem. Ce spune Biblia despre noi? (**Psalmii 8:4,5; 139:14**).

Dumnezeu l-a făcut pe om din pământ, nu-i așa? Să citim **Geneza 2:7**. Dumnezeu a făcut mai mult decât să vorbească de data aceasta, nu-i așa? El S-a aplecat și a modelat din țărână, cu atenție, fiecare detaliu al primei ființe umane.

Fiecare parte a corpului era perfectă. Creierul era gata să gândească, ochii să vadă, urechile să audă, gura să guste, plămâni să respire, inima să bată. Toate celelalte părți erau pregătite să înceapă să lucreze. Apoi, Dumnezeu S-a apropiat cu drag de Adam și i-a suflat în nări suflarea Sa dătătoare de viață. Imediat, inima lui a început să bată. Numai de câțiva, totul a început să funcționeze perfect.

 GÂNDEȘTE-TE: Animalele dorm, mănâncă, beau și fac tot felul de lucruri din instinct. Dar oamenii trebuie să învețe ce anume trebuie să facă pentru a

fi sănătoși și fericiți. Din acest motiv, Dumnezeu ne-a dat părinți. Crezi că Satana vrea ca noi să fim sănătoși și fericiți? Nu. Dar părinții noștri și Dumnezeu vor ca noi să fim fericiți.

JOI

5 Când a deschis ochii, pe cine a văzut Adam prima dată? El a văzut chipul iubit al lui Dumnezeu aplecat deasupra lui.

Cât de entuziasmat trebuie să fi fost Dumnezeu când i-a arătat lui Adam viitoarea sa casă! Totul era pregătit pentru ca el să fie regele acestei lumi. Adam avea statura unui rege. Era înalt, chipeș și foarte înțelept. Știi cât de înalt era? Era aproximativ de două ori mai înalt decât sunt bărbații acum.

Care a fost primul lucru pe care Dumnezeu i l-a cerut lui Adam? (**Geneza 2:19,20**). Cât de palpitant! Când Adam s-a uitat la animale, a știut imediat cum să le numească. Pe când numea animalele, a observat că fiecare avea o pereche cu care să-și petreacă timpul. Curând, el a început să se întrebe dacă exista un partener și pentru el.

În cele din urmă, el a pus nume și ultimului animal. Totuși, nu era nimeni ca el. Animalele erau minunate, dar, cumva, Adam se simțea singur. Își dorea să aibă pe cineva ca el, cu care să fie împreună tot timpul.

Desigur, Dumnezeu știa exact la ce se gândea Adam și era mulțumit. El știa că acum era momentul perfect pentru minunata surpriză pe care o păstrase pentru sfârșitul Creației. L-a făcut pe Adam să doarmă, iar El a pregătit surpriza. Să citim ce s-a întâmplat în timp ce Adam dormea (**Geneza 2:21,22**).

Când Adam s-a trezit, poate că s-a gândit din nou cât de frumos ar fi să aibă pe cineva ca el, cu care să vorbească și să împărtășească diverse lucruri. Deodată, L-a văzut pe Dumnezeu venind spre el cu o persoană foarte frumoasă. La fel ca și el, acea persoană purta haine minunate, făcute dintr-o lumină blândă. Era înaltă și arăta ca o regină. Adam s-a ridicat repede. Era doar puțin mai scundă decât el. Acum, citiți în **versetul 23** ce a spus Adam. Aceasta a fost prima nuntă. Ce a spus Dumnezeu când cei doi au devenit soț și soție? (**versetul 24**).

Soții și soțiile aparțin unuia altuia, iar Dumnezeu vrea ca ei să se iubească și să aibă grijă unul de celălalt cât timp trăiesc.

Ce nume i-a dat Adam soției lui? (**Geneza 3:20**). Adam și Eva erau regele și regina lumii noastre, iar ei au fost prima familie care a locuit-o.

GÂNDEȘTE-TE: Când se nasc, animalele și oamenii din lumea noastră se nasc bebeluși sau adulți? De ce credeți că Dumnezeu a făcut primele animale și primii oameni deja maturi? Dacă i-ar fi făcut bebeluși, cine ar fi avut grijă de ei? Dumnezeu Se gândește la tot, nu-i așa?

VINERI

6 Până la sfârșitul zilei a șasea, Dumnezeu a făcut tot ce plănuse pentru lumea noastră frumoasă. Nu mai era niciun lucru rămas nefăcut.

Dar câte zile sunt într-o săptămână? Șapte. Și cum este numită cea de-a șaptea zi? Sabatul. Săptămâna viitoare, vom vorbi despre motivul pentru care Sabatul este cea mai bună zi dintre toate.

GÂNDEȘTE-TE: Imaginează-ți că ai fi fost acolo, privind-L pe Dumnezeu în timp ce a creat lumea noastră. Ce ai fi văzut în fiecare zi? Care zi crezi că a fost cea mai interesantă?

STUDIU SUPLIMENTAR:

Geneza 1:24–2:1; 2:7; Psalmii 8:4,5; Patriarhi și profeți, pp. 44–51; Istoria mântuirii, pp. 20–23; Povestiri pentru părinți și copii, vol. 1, pp. 35–56.

COLȚUL CU POVEȘTI

Micuțul brutar

Adaptat după povestirile lui Patti Lynn Guthrie

Trebuie să fac pâine astăzi, a spus mama în timp ce felia ultima pâine.
— Mami, pot să te ajut? a întrebat Janelle.
Mama i-a zâmbit.

— Sigur că poți.

— Uraaa! Ce mult îmi place să fac pâine!

Ochii albaștri ai lui Janelle străluceau de emoție în timp ce se gândea la toate lucrurile pe care le putea face din aluat.

— În timp ce grâul este măcinat în moară, putem pune toate celelalte ingrediente în mașina de pâine, a spus mama, punând lucrurile de care aveau nevoie pe blatul din bucătărie.

Janelle a luat un urciur și l-a umplut cu cantitatea de apă caldă necesară. Cu grijă, a turnat-o în bol. Apoi mama a ajutat-o să măsoare uleiul, mierea, sarea și drojdia. Mama a spus că fiecare ingredient este foarte important.

În curând, moara a terminat de măcinat grâul, iar Janelle a ajutat la turnarea făinii în bol. Mama a pornit aparatul și, puțin câte puțin, Janelle a adăugat făina până când mama a spus că aluatul este gata.

În timp ce mașina frământa aluatul, mama a așezat tăvile de pâine pe blatul din bucătărie. Janelle a adus un scăunel pe care să stea.

Când aluatul a fost gata, mama l-a scos din mașină. Janelle a urmărit-o cu nerăbdare, apoi a luat puțin aluat deoparte ca să se poată juca cu el.

— Mulțumesc, mami, a spus ea după ce a luat aluatul.

Măinile ei erau mult mai mici decât ale mamei, dar știa să facă tot felul de lucruri cu aluatul ei. L-a mângâiat, l-a întins ca o frânghie, l-a făcut ca o minge. A rulat o parte din el și i-a dat diferite forme. Era așa de distractiv să se joace cu aluatul!

Când pâinile au fost aproape gata, Janelle a așezat peste pâini formele pe care le modelase. Arătau ca niște decorațiuni pe un cadou. Apoi Janelle a ajutat-o pe mama să bage pâinile în cuptor. În scurt timp, mirosul delicios de pâine coaptă a umplut casa.

— Foarte gustos!

— Janelle, îți amintești lucrurile pe care le-am folosit pentru a face pâinea? a întrebat-o mama.

Micuța Janelle a enumerat, unul câte unul, toate ingredientele.

— Bravo ție! a spus mama zâmbind. Apoi i-a adresat lui Janelle o altă întrebare:

— Ar putea cineva să facă pâine fără făină și drojdie? Sau fără alte ingrediente?

— Nu, a răspuns Janelle. Trebuie să ai lucrurile potrivite pentru a face pâine.

— Te poți gândi la ceva din lumea noastră care nu este făcut din ceva material? a întrebat mama.

Janelle s-a gândit puțin, apoi a dat din cap dezaprobat.

— Haide să ne gândim la ceva cu adevărat extraordinar, a spus mama. Când Dumnezeu a făcut lumea noastră și toate lucrurile minunate din ea, ce a folosit?

Janelle s-a gândit la ceea ce spune Biblia despre Dumnezeu și despre crearea lumii.

— Dumnezeu nu a trebuit să folosească nimic atunci când a creat lumea noastră, nu-i așa, mami?

— Ai dreptate, a spus mama, zâmbindu-i. Nici nu ne putem imagina cât de minunat și de puternic este Dumnezeul nostru. Și nu ne putem imagina cât de mult ne iubește.

— Mă bucur că Dumnezeu este atât de puternic și că ne iubește, a spus Janelle.

— Și eu mă bucur, a adăugat mama.

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 1 #5_4 februarie

Cadoul Special al lui Dumnezeu

DUMINICĂ

1 Săptămâna trecută am aflat că Dumnezeu a terminat de creat frumoasa noastră lume (**Apo-calipsa 4:11**). Îți amintești cât de atent plănuise totul? La finalul fiecărei zile, totul era pregătit pentru ceea ce urma să creeze a doua zi.

Pământul era gata pentru ca vegetația să crească. Apa era pregătită pentru ca peștii să înoate în ea. Aerul era pregătit pentru păsări. Măncarea era pregătită pentru fiecare creatură făcută de Dumnezeu.

Dumnezeu a făcut și o grădină specială, frumoasă, ca să fie casa oamenilor care urmau să locuiască acolo. Știi numele grădinii? Grădina Edenului.

La final, când nu mai era nimic de făcut, Dumnezeu l-a creat pe Adam și apoi a creat-o pe frumoasa Eva ca să-i fie soție.

Dumnezeu Însuși i-a unit în căsătorie și le-a dat lumea noastră minunată ca dar de nuntă, de care să se bucure și să aibă grijă. Adam urma să fie regele lumii

TEXT DE MEMORAT:

„Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici străinul care este în casa ta.” (Exodul 20:8-10)

noastre. Dar Dumnezeu a avut un cadou și mai special de atât, pe care i l-a oferit. Care credeți că a fost acest cadou?

GÂNDEȘTE-TE: Haide să vedem dacă îți mai amintești ce a creat Dumnezeu în fiecare zi. Planul pe care Dumnezeu l-a făcut cu mult timp înainte, în cer, a fost îndeplinit, iar Adam și Eva erau fericiți, așa cum plănuise Dumnezeu.

LUNI

2 Vineri seara a fost sfârșitul celei de-a șasea zile. Ce zi a urmat după ziua de vineri? Sabatul.

Sabatul este o zi specială, iar rolul lui este acela de a ne aminti că minunatul nostru Creator, Dumnezeu, a făcut lumea noastră în doar șase zile.

Să citim despre acea primă vineri seara, când Creația ajunsese la final: **Geneza 2:1-3**. S-a odihnit Dumnezeu pentru că era obosit ca și noi? O, nu, nu! El S-a oprit din activitatea Sa pentru că terminase de făcut tot ceea ce plănuise.

Sabatul începe întotdeauna vineri seara, la apus, și se încheie sâmbătă seara, tot la apus.

Dumnezeu a știut că, dacă ne vom aminti mereu să

ținem Sabatul sfânt, nu vom uita niciodată că El a creat lumea noastră în doar șase zile.

În ziua de Sabat, ne odihnim după munca pe care o facem în alte zile, la fel cum Dumnezeu a încetat să mai creeze la sfârșitul zilei de vineri.

Care sunt lucrurile pe care le facem pentru a fi gata de începerea Sabatului? Casa ta este ordonată și curată pentru Sabat? Ai ajutat-o vreodată pe mama ta să prepare feluri speciale de mâncare? Ne asigurăm că hainele noastre sunt curate și gata de purtat la biserică, nu-i așa? Știi versetul de memorat? Ai bănuții de colectă pregătiți?

 GÂNDEȘTE-TE: *Au creat Adam și Eva măcar o părticică din lumea noastră? Nu. Oamenii nu pot face lucruri din nimic și nici nu pot da viață ființelor sau lucrurilor. Numai Dumnezeu poate face asta. Enumeră lucrurile pe care le faci acasă la tine atunci când te pregătești de Sabat.*

MARȚI

 Să citim din nou **Geneza 2:1-3**. Dumnezeu le-a spus lui Adam și Evei că a doua zi urma să fie ziua

 de Sabat. Sabatul urma să fie ziua lor preferată. Sabatul era și ziua preferată a lui Dumnezeu. Urma să își petreacă toată ziua cu ei. Adam și Eva erau încântați. Ce putea fi mai minunat?

Dumnezeu a spus că Sabatul va fi întotdeauna o zi în care să ne odihnim de lucrurile obișnuite pe care le facem în toate celelalte zile ale săptămânii. Astfel ne amintim mereu că Dumnezeul nostru puternic și iubitor a creat lumea în doar șase zile.

În ziua de Sabat, Dumnezeu dorește ca noi să ne bucurăm de lucrurile minunate pe care le-a făcut și să învățăm mai multe despre ele. Mai ales

 în acea zi, Îl putem lăuda

și ne putem închina Lui. Este Dumnezeu tot timpul cu noi? Desigur. Dar în Sabat, El vrea să fie cu noi într-un mod foarte special. Este o zi în care familia este adunată împreună și este o zi în care să-L lăudăm pe Dumnezeu împreună cu familia cea mare a bisericii.

Există multe lucruri speciale pe care le putem face în Sabat.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ce-ți place să faci în mod deosebit în Sabat? Odihna de Sabat înseamnă că ar trebui să dormim mai mult?*

MIERCURI

 Îți place să privești un apus frumos? Tuturor ne place. Adam și Eva au văzut primul apus de soare vineri seara. În acea seară, când soarele a început să coboare încet spre apus, au privit cum culorile schimbătoare devin din ce în ce mai frumoase.

Nu le venea să creadă. Dumnezeu trebuie să fi zâmbit când S-a uitat la ei. El știa cât de mult ne-ar plăcea să ne uităm la modul în care El începe și termină fiecare zi. În

prima vineri seara, după apusul soarelui, a început Sabatul, iar îngerii și oamenii din alte lumi au sărbătorit ziua de naștere a noului nostru pământ frumos: **Iov 38:4-7**. Ce concert minunat de laudă trebuie să fi fost! Cât de fericiți au fost toți! Fără îndoială, păsările au cântat cele mai dulci cântece. Se pare că toate ființele vii Îi aduceau închinare Creatorului nostru iubitor.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ce lucruri speciale vă place să faceți, ție și familiei tale, vineri seara? Știi că lui Dumnezeu Îi place să fie cu tine așa cum era cu Adam și cu Eva?*

JOI

5 Chiar dacă Adam și Eva nu erau la fel de obosiți ca noi, Dumnezeu știa că, pentru a fi puternici și sănătoși, oamenii au nevoie de somn. Întinericul prietenos creează o atmosferă bună pentru a dormi, nu-i așa?

Înainte ca Adam și Eva să se culce în prima vineri seara, poate că s-au oprit lângă un lac și au ascultat broaștele de pe marginea apei. Licuricii sclipeau peste tot. Pe cer, luna argintie strălucea împreună cu frumoasele stele.

Poate că în depărtare se auzea o privighetoare cântând.

În timp ce dormeau, cine crezi că îi veghea? Dumnezeu nu doarme niciodată, nu-i așa? Îngerii Lui veghează mereu asupra copiilor Săi.

Când Adam și Eva s-au trezit în dimineața următoare, probabil că primul lucru pe care și l-au amintit a fost că era Sabat și că Dumnezeu a promis să-și petreacă toată ziua cu ei.

Micul dejun era gata să le fie servit. Aveau o mulțime de mâncăruri delicioase din care puteau alege. Era nevoie de multe mese pentru a gusta tot ceea ce le pregătise Dumnezeu de mâncare.

Curând, Adam și Eva l-au auzit pe Dumnezeu venind și s-au grăbit să-L întâlnească. La urma urmei, El era Cel care îi crease. Chipul Lui era primul chip pe care îl văzuseră vreodată.

În primul Sabat, grădina cea frumoasă a fost biserica lor. Poate că au avut un cor de îngeri. Dumnezeu Însuși a fost instructorul lor la Școala de Sabat.

În timp ce se plimbau prin grădină și mângâiau animalele, aveau o mulțime de întrebări. Din nou și din nou, I-au mulțumit lui Dumnezeu pentru toate lucrurile minunate pe care le făcuse. Știau că Sabatul va fi întotdeauna ziua lor favorită.

GÂNDEȘTE-TE: Ce crezi că a făcut ca ziua aceasta să fie cea mai specială pentru Adam și Eva?

VINERI

Sabatul este ziua noastră preferată **6** din toată săptămâna, nu-i așa? Sfințim Sabatul? Sunt unele lucruri pe care tații și mamele trebuie să le facă în alte zile, dar nu și în ziua de Sabat? Poți da un exemplu? Mersul la muncă, curățenia, gătitul, cumpărăturile, tunsul gazonului, repararea lucrurilor, cititul ziarului, ascultatul știrilor etc.

Dar copiii? Există lucruri pe care nu le facem în Sabat, dar le facem în alte zile? Mersul la școală, jocurile obișnuite, cititul cărților, vizionarea emisiunilor TV, ascultarea radioului etc.

Dumnezeu ne iubește tot timpul? Cu siguranță! Este El cu noi tot timpul? Bineînțeles! În Sabat, El este cu noi într-un mod foarte special, pentru că putem petrece mult mai mult timp cu El atunci. În ziua de Sabat, El vrea să ne dea binecuvântări speciale.

GÂNDEȘTE-TE: Cum preferi să faci Sabatul special? *Isaia 58:13,14.*

STUDIUL SUPLIMENTAR: Geneza 2:1-3; Exodul 20:8-11; Isaia 58:13,14; 66:22,23; *Patriarhi și profeți*, pp. 47, 48; 111-116; *Povestiri pentru părinți și copii*, vol. 1, pp. 57-60.

COLȚUL CU POVEȘTI

William și bățul pogo

Adaptat după povestirile lui Patti Lynn Guthrie

Lui William îi plăcea să sară pe bățul pogo.

— Unu, doi, trei..., număra el săriturile.

Uneori, ajungea la 300 de salturi înainte de a cădea. După ce a învățat să sară foarte bine, William a început să facă tot felul de cascadorii cu bățul său. Era foarte distractiv. Într-o zi, el a decis să încerce ceva ce nu mai făcuse înainte.

— Janelle, te rog, pune Frisbee-ul în fața mea! a rugat-o el pe sora lui mai mică.

Janelle a pus Frisbee-ul la aproximativ un metru în fața lui William. Băiatul s-a uitat la el și s-a pregătit să sară cu bățul pogo. Oare putea sări direct în mijloc? A făcut un salt de probă, apoi a sărit din nou și a aterizat chiar în mijlocul Frisbee-ului.

Ce s-a întâmplat în continuare a fost complet neașteptat. Frisbee-ul a alunecat pe asfalt și William a căzut pe spate. S-a lovit cu capul de cimentul rece și, preț de câteva clipe, a rămas inconștient. Când s-a trezit, a auzit-o pe Janelle țipând:

— Mami! Vino repede!

Genunchii lui William tremurau când s-a ridicat de jos. Îl dorea capul și se simțea amețit. Când și-a pus mâna la ceafă, a simțit ceva cald și umed. Era sânge.

Când mama a ajuns la el, a văzut o tăietură adâncă pe capul lui William. A umplut repede o pungă cu gheață și a pus-o peste tăietură. În scurt timp, erau în drum spre doctor pentru a se asigura că William e bine.

Când au ajuns la doctor, sângerarea se oprise deja. William a fost bucuros când doctorul a zâmbit și i-a spus:

— Nu este nevoie de copci pentru tăietură, deoarece sângerarea a încetat.

Totuși, doctorul l-a verificat pe William pentru a se asigura că nu mai are și alte leziuni.

— Totul este bine, a concluzionat doctorul în cele din urmă, dar să nu mai încerci cascadorii pe pogo!

© iStockphoto.com License—http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/

În drum spre casă, William și-a amintit de senzația sângelui cald.

— De ce s-a oprit sângerarea? a întrebato el pe mama sa în timp ce atingea ușor bandajul de peste tăietură.

— Pentru că Dumnezeu a făcut ca sângele să se coaguleze când intră în contact cu aerul. Se adună pe locul răni și, aproape instant, începe să formeze o coajă pentru a proteja tăietura, i-a răspuns mama. Altfel, când ne-am răni, am sângera până am muri. Dar asta nu e tot, a continuat mama. Dacă Dumnezeu nu ar fi protejat creierul nostru cu o casă specială, ce s-ar fi întâmplat cu creierul tău când ai căzut?

William știa că s-ar fi zdrobit ca un ou de ciment. Ah! Ce gând teribil!

Când au ajuns acasă, William și-a pus bățul pogo deoparte. Știa că nu va mai țopăi pe el o vreme. Știa, de asemenea, că doctorul avea dreptate și că nu trebuia să riște doar pentru a se distra.

La altarul de seară, tatăl l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru că l-a ocrotit pe William. Înainte de a merge la culcare, și William l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru că ne-a creat trupurile într-un mod atât de minunat.

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 1 #6_11 februarie

Cea mai tristă zi

DUMINICĂ

1 Când Dumnezeu le-a arătat lui Adam și Evei frumoasa lor casă, și anume grădina Eden, El le-a atras atenția asupra celor doi pomi foarte speciali. Unul se numea pomul vieții. Dacă mâncau din acel pom, aveau posibilitatea de a trăi veșnic. Celălalt pom era pomul cunoștinței binelui și răului. Dumnezeu i-a avertizat să nu mănânce fructul aceluia copac. Dacă ar fi mâncat, ar fi ales să nu I se supună Lui și să asculte de un inamic care voia să le facă rău. Consecința era moartea. Citește **Geneza 2:16,17!**

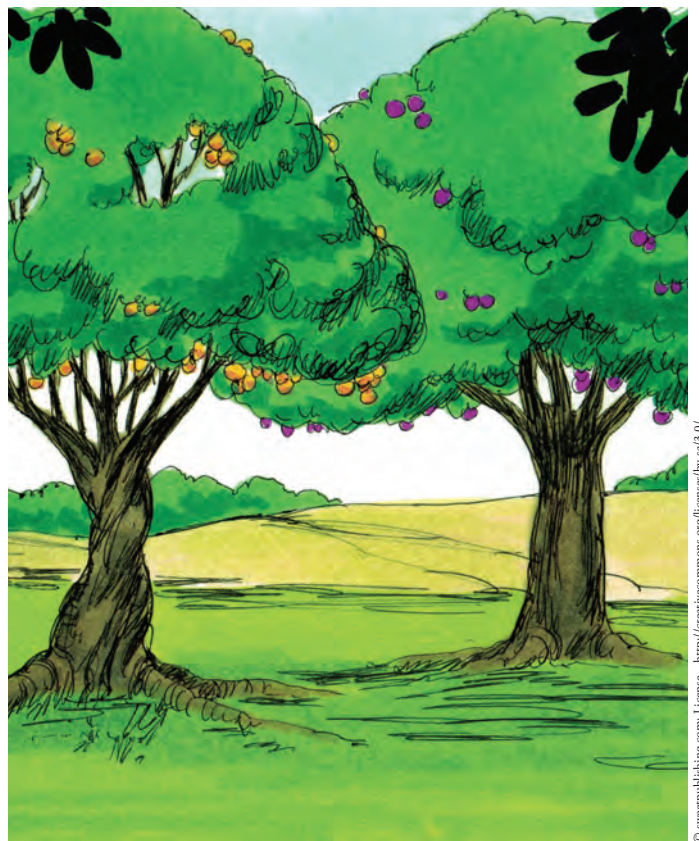
Atunci, Dumnezeu le-a spus ce s-a întâmplat cu mult timp în urmă în ceruri. Le-a povestit despre Lucifer și despre îngerii care au ales să creadă în minciunile lui, fiind apoi nevoiți să părăsească raiul. Numele lui Lucifer fusese schimbat. Acum, el se numea Satana.

Satana Îl ura pe Dumnezeu care crease lumea noastră, așa că și-a pus în gând să încerce să o strice. El credea că, dacă îi poate ispiti pe Adam și pe Eva să nu-L asculte pe Dumnezeu, atunci ar putea fi regele lumii, în locul lui Adam.

Dar Dumnezeu le-a spus că există un singur loc unde Satana îi putea ispiti. Unde crezi că era locul acela? La pomul cunoștinței binelui și răului.

© Amazing Facts

© sweetpublishing.com. License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

TEXT DE MEMORAT:

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”
(Ioan 3:16)

GÂNDEȘTE-TE: Cum ar fi fost dacă Dumnezeu nu l-ar fi lăsat pe Satana să-i urmărească pe Adam și pe Eva peste tot? Ce fel de Dumnezeu ar fi fost El? Aveau ei vreun motiv să se apropie de pomul cunoștinței binelui și răului? Nu. Puteau lua tot felul de fructe de care aveau nevoie din ceilalți pomi. Ei ar fi fost în siguranță și fericiți pentru totdeauna dacă ar fi ales să asculte de Dumnezeu.

LUNI

2 După ce Dumnezeu le-a spus despre Satana, Adam și Eva au înțeles de ce era atât de important să stea departe de pomul cunoștinței binelui și răului. Îngerii le-au spus că ar trebui să stea aproape unul de celălalt. Crezi că au ascultat? Bineînțeles că da. Nu era greu, nu-i așa?

Aveau tot ce le trebuia pentru a fi fericiți. Nu le lipsea niciun lucru, oricât de mărunț. Le plăcea

noul lor cămin. Învățau foarte multe despre lucrurile minunate pe care le crease Dumnezeu.

Însă cel mai special lucru era faptul că Dumnezeu îi vizita în fiecare seară. Abia așteptau să povestească despre lucrurile care li se întâmplaseră în acea zi. O, ce momente speciale petreceau împreună!

Fiecare zi era specială, dar în fiecare săptămână, o zi era mai specială decât celelalte. Ce zi crezi că era aceea? Desigur, despre Sabat este vorba! Ziua de Sabat o petreceau împreună cu Dumnezeu.

 GÂNDEȘTE-TE: *Una dintre poruncile lui Dumnezeu este să ascultăm de părinții noștri (Exodul 20:12). De ce crezi că este atât de important? Părinții noștri știu mai multe decât noi? Ne iubesc ei pe noi? Cine ne ispitește să nu ne supunem? Satana ne iubeste? Trebuie să alegem să ne supunem întotdeauna părinților noștri, nu-i așa?*

MARȚI

 În timp ce Adam și Eva se bucurau de casa lor din grădină, ce crezi că făcea Satana? El aștepta și plănuia cum să le strice fericirea.

Nu știm cât timp a trebuit să aștepte Satana, dar, într-o zi, pe când Eva era ocupată în grădină, s-a pierdut de Adam. Când s-a uitat în jur, a văzut că nu mai era lângă el. Ce ar fi trebuit să facă imediat? Ar fi trebuit să se ducă unde era Adam, dar a ales să mai stea puțin.

Apoi, ea a observat că era foarte aproape de copacul de care Dumnezeu i-a avertizat să nu se apropie. Acum, ce ar fi trebuit să facă în mod logic?

În loc să plece cât mai departe, ea stătea acolo, uitându-se la fructele frumoase ale pomului. Chiar păreau delicioase. Se întreba cum putea un fruct să omoare pe cineva (**Proverbele 14:12**).

Dintr-odată, o voce dulce i-a adresat o întrebare, ca și când i-ar fi știut gândurile. Nu era vocea lui Adam. A cui era oare vocea aceea?

 GÂNDEȘTE-TE: *A fost aceasta prima alegere greșită pe care a făcut-o Eva? Când suntem ispitiți să nu ne supunem, cât de repede ar trebui să alegem să fim ascultători? De ce? Tu cum procedezi?*

MIERCURI

 Dumnezeu le-a spus lui Adam și Evei că există un singur loc în întreaga lume unde Satana îi poate ispiti. Unde era locul acela? Și unde era Eva chiar acum? Cine crezi că îi vorbea Evei în timp ce ea stătea și se uita la copacul de care Dumnezeu le spusese să nu se apropie? Da, era chiar vocea lui Satana. Dar nu arăta ca un înger. Să citim despre asta în **Geneza 3:1**. Un șarpe?

Șerpii sunt șerpi. De regulă, ne temem de șerpi. Dar când Dumnezeu a făcut primii șerpi, ei erau cei mai inteligenți și mai frumoși dintre toate animalele create. Aveau chiar și aripi. Eva știa că animalele nu puteau vorbi. Dar acesta părea să vorbească. Care a fost întrebarea pe care i-a pus-o el Evei? (**versetul 1**). Când a răspuns Eva, ce a spus? (**versetele 2, 3**).

Aceasta era ocazia perfectă pentru Satana. Ce a spus el mai departe? (**versetul 4**). Așadar, am putea deduce că Dumnezeu le spusese o minciună, nu-i așa? Dumnezeu a spus că vor muri. Satana a spus că nu. Pe cine să creadă Eva? A trebuit să aleagă, nu-i așa? Să creadă șarpele vorbitor sau să creadă ceea ce spusese Dumnezeu?

Ce a spus Satana apoi? (**versetul 5**). Să înțelegem că Dumnezeu nu i-a iubit cu adevărat și că era egoist? Și aceasta era o mare minciună, nu-i așa?

 GÂNDEȘTE-TE: *Câte alegeri greșite a făcut Eva? Ne ispitește Satana și pe noi astăzi? Ce lucruri ne-ar putea ispiti el să primim, să ascultăm sau să mâncăm?*

JOI

5 În timp ce șarpele din pomul cunoștinței binelui și răului îi vorbea, Eva a început să mănânce fructe din pom.

— Vezi cât de minunat este? a întrebat-o el. Înainte nu puteam vorbi, dar acum pot. Uite, încearcă un fruct – e delicios!

Totul părea atât de sigur. Fructul nu i-a făcut niciun rău șarpelui și se părea că el chiar putea vorbi acum. Eva a luat un fruct și s-a decis să ia o mușcătură. Era cu adevărat delicios. Trebuia să împărtășească lucrul acesta și cu Adam și să-i povestească ce se întâmplase. Repede, a cules niște fructe și a alergat să-l găsească.

După ce Adam a ascultat-o pe Eva, el a știut imediat ce s-a întâmplat și s-a simțit teribil. Știa că Satana vorbise cu Eva prin șarpe. Chiar dacă Eva îi spunea cât de minunat se simțea după ce a mâncat fructul, Adam știa că ea va muri. Mai putea el să fie fericit fără frumoasa lui Eva? Pentru o clipă a ezitat, apoi a luat și el hotărârea de a mușca din fruct (**Geneza 3:6**).

Pentru câteva clipe, ei au fost încântați de modul în care se simțeau. Dar apoi au observat că hainele de lumină pe care le purtau dispăruseră și erau goi (**versetul 7**).

Apoi au realizat că era timpul ca Dumnezeu să sosească pentru vizita de seară. Ei erau întotdeauna nerăbdători să-L întâlnească, dar acum se grăbeau să găsească frunze suficiente de mari încât să-i acopere. Curând, au auzit pașii lui Dumnezeu, așa că s-au ascuns printre copaci. În cele din urmă, au auzit vocea Lui iubitoare strigând: „Unde ești, Adam?” (**versetele 8-10**).

 GÂNDEȘTE-TE: *Te-ai ascuns vreodată după ce ai făcut o boacănă? De ce? Te găesc părinții tăi mereu? Ce se întâmplă în continuare? Încă te mai iubesc? Crezi că Dumnezeu te iubește chiar și când nu te supui?*

VINERI

6 Încet, încet, Adam și Eva au ieșit să-L întâlnească pe Dumnezeu, purtând frunzele care erau acum hainele lor. I-au spus lui Dumnezeu că se ascundeau pentru că le era rușine să stea dezbrăcați.

Dumnezeu i-a privit cu tristețe și i-a întrebat:

— Ați mâncat din pomul din care v-am zis să nu mâncați?

Imediat, ei au început să arunce vina unul pe celălalt pentru ceea ce se întâmplase. Să citim ce I-au răspuns ei lui Dumnezeu (**Geneza 3:11-13**).

Învinuire! Adam a dat vina pe Eva, iar Eva a dat vina pe șarpe. Satana i-a făcut să nu se mai supună lui Dumnezeu și să-l asculte pe el. Așa că acum se

comportau exact cum acționase Satana în ceruri, când a încercat să dea vina pe Legea lui Dumnezeu pentru lucrurile teribile pe care le făcea.

Din păcate, Dumnezeu a trebuit să le spună care vor fi consecințele faptelor lor. Adam și Eva trebuiau să părăsească frumosul lor cămin, Grădina Edenului. Totul se schimba. Chiar și plantele și animalele urmau să fie diferite.

Toate lucrurile vii urmau să moară în cele din urmă. Și ei urmau să moară. Dar era un lucru pe care Dumnezeu nu i l-a permis lui Satana să îl facă. Nu l-a lăsat niciodată să le ia oamenilor libertatea de a alege.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ai încercat vreodată să dai vina pe altcineva când ai făcut ceva greșit? Copiii și adulții au început să facă acest lucru de când Adam și Eva nu au mai ascultat de Creatorul lor iubitor. Facem în mod natural ceea ce a făcut Satana în ceruri, nu-i așa? Dar nimeni nu ne poate obliga să facem ceva greșit. Întotdeauna avem de ales.*

STUDIUL SUPLIMENTAR: Geneza 2:8-17:3; Patriarhi și profeti, pp. 52–62; Istoria mântuirii, pp. 24–41; Povestiri pentru părinți și copii, vol. 1, pp. 61–72

COLȚUL CU POVEȘTI

Puișorul pierdut

Adaptat după povestirile lui Patti Lynn Guthrie

Penele ruginii, în nuanțe aurii, ale cocoșului mătușii Lori străluceau în lumina soarelui de dimineață, în timp ce acesta cânta. Cuibărită într-un tufiș, aproape de casa mătușii Lori, cloșca cotcodăcea încet la cei opt puișori, ieșiți din ou de doar o săptămână. Puful lor moale era ca blănița pisicii. Unii dintre puișori erau pictați cu un galben pal. Alții aveau o culoare crem, cu dungi și picățele maro.

Puii erau greu de prins, pentru că puteau alerga foarte repede. În plus, cloșca ciugulea pe oricine încerca să se atingă de vreunul dintre puii ei drăgălași și pufoși. Dacă ai fi fost suficient de norocos încât să prinzi unul, puișorul ar fi stat liniștit în palma ta.

Într-o zi însorită de vară, după ce puii au ieșit din ou, mătușa Lori a auzit zarvă mare în curtea din spate. S-a grăbit afară să vadă ce se întâmplă. Nikko, bătrânul ei câine ciobănesc german, prinsese cloșca de gât. Speriați, puii s-au împrăștiat peste tot.

Mătușa Lori l-a luat pe Nikko de cap. I-a descleștat gura până când, în cele din urmă, acesta a dat drumul cloștii. Găina nu fusese rănită, dar unde erau puișorii ei? Mătușa Lori a pus-o într-un loc sigur, apoi a început să caute puii speriați. Unul câte unul, i-a găsit, însă erau numai șapte. Unul era încă dispărut. Unde putea fi? În timp ce căuta cu atenție, mătușa Lori se întreba unde s-ar fi putut ascunde. Nu l-a găsit cu niciun chip.

Oare murise? L-o fi prins vreun șoim sau vreun șarpe? Femeia nu știa nimic.

După o vreme, a renunțat să-l mai caute, dar nu putea să nu se gândească la el.

A doua zi, mătușa Lori încă se gândea la puișorul dispărut. A îngenuncheat în camera din spatele casei și s-a rugat: „Te rog, Doamne, ajută-mă să găsec puiul! Ție îți pasă și de ceea ce se întâmplă cu cele mai mici vrăbii. Sunt sigură că știi unde este puiul și știu că mă poți ajuta să-l găsec!”

În timp ce mătușa Lori se ruga, a auzit un sunet: „Piu, piu!” Oare era puiul pierdut? Mătușa Lori și-a încheiat rugăciunea. A ieșit afară și s-a uitat din nou prin spatele casei. „Piu, piu!” se auzi din nou. Dar de unde venea sunetul?

Când a dat la o parte frunzele unei plante mari, mătușa Lori a observat o gaură în pământ.

„Piu, piu!” se auzi din nou sunetul. Când s-a uitat mai bine în gaură, a văzut ceva galben. Era chiar puiul dispărut.

Mătușa Lori era tare fericită. A băgat mâna în gaură și a scos ușor puiul. Timp de 24 de ore, el a stat acolo fără hrană și fără apă. Trecuse mult timp. Puiul s-a cuibărit imediat în mâna ei caldă, dar părea destul de slăbit. Totuși, mătușa Lori știa că puișorul va trăi. Când l-a dus înapoi la mama lui, puiul se simțea atât de confortabil în mâna femeii, încât nu mai voia să plece.

Când a intrat în casă, mătușa Lori a îngenuncheat din nou și l-a mulțumit Tatălui ceresc pentru grija Lui față de o creatură atât de mică. Să-I mulțumim chiar acum pentru purtarea de grijă față de tine și de mine!

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 1 #7_18 februarie

Doi frați, două alegeri

DUMINICĂ

Adam și Eva nu au ascultat, iar Dumnezeu era foarte trist. Acum, Adam și Eva erau și ei triști. **1** Milioanele de îngeri credincioși și ființele din alte lumi erau de asemenea triste.

Crezi că Satana și îngerii care au ales să i se supună lui erau triști? Nu. Ei sperau că lumea frumoasă pe care Dumnezeu a creat-o pentru Adam și Eva le va aparține lor de acum înainte.

Satana spera ca Adam și Eva să mănânce din pomul vieții și să trăiască veșnic, chiar dacă erau păcătoși. Dacă s-ar fi întâmplat așa, el plănuia ca el și îngerii lui răi să mănânce din pomul vieții împreună cu Adam și Eva.

Dar lucrurile nu au ieșit așa cum voia el. Adam și Eva au fost nevoiți să părăsească Grădina Edenului. Un înger puternic, cu o sabie înflăcărată, păzea poarta grădinii și pomul vieții, astfel încât nimeni nu putea mânca din fructele sale (**Geneza 3:22-24**).

Dumnezeu a știut că oamenii care vor alege să i se supună lui Satana nu vor fi niciodată fericiți. Dumnezeu nu a putut să le ofere viața veșnică din moment ce oamenii au ales de bunăvoie să nu I se supună.

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Dumnezeu Și-a iubit în continuare copiii prețioși, chiar dacă ei nu L-au ascultat și I-au distrus planul perfect, potrivit căruia trebuiau să trăiască fericiți pentru totdeauna? Sigur că i-a iubit. Măine vom învăța despre cum a făcut El posibil ca oamenii să aleagă încă să-L iubească, să aibă încredere în El, să I se supună și să fie în siguranță.

TEXT DE MEMORAT:

„Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit.” (**Evrei 11:4**)

LUNI

2 Credeți că Dumnezeu Și-a dorit vreodată ca Adam și Eva să se întrebe serios cum ar fi dacă ar alege să se supună lui Satana?

Nu, dar acum ei știau că Satana spune minciuni și că e crud. Știau că totul se va schimba și, cu siguranță, asta s-a întâmplat.

Îți amintești că hainele lor de lumină dispăruseră. Cât de stânjeniți s-au simțit în hainele lor făcute din frunze! Aerul era diferit. Înainte, nu fusese niciodată frig. Ce a făcut Dumnezeu pentru ei? Citiți **Geneza 3:21**.

Când Dumnezeu a vorbit cu ei, le-a spus cu tristețe ce fel de schimbări vor urma. Citiți despre aceasta în **versetele 14-19**.

Când Dumnezeu a vorbit cu șarpele, cui îi vorbea El de fapt? Lui Satana! Șarpele urma să le amintească întotdeauna oamenilor de Satana. El nu a mai fost creatura frumoasă de dinainte. Și-a pierdut aripile și a ajuns să se târască, iar oamenilor le este frică de el.

Puteți fi siguri că Satana a ascultat fiecare cuvânt pe care îl spunea Dumnezeu. Când Dumnezeu a spus cuvintele din **versetul 15**, Satana știa că ele sunt importante, la fel și Adam, și Eva. Știau că Dumnezeu va face ceva ca să îi ajute pe oameni. Oare ce putea face? se întrebau ei.

Măine vom învăța despre planul minunat pe care Dumnezeu l-a gândit cu mult înainte ca primii îngeri sau oamenii să fie creați.

 GÂNDEȘTE-TE: Cum ucizi un șarpe? Îi tai capul sau coada? În Geneza 3:15, Dumnezeu promite că, deși Satana Îl va răni pe Isus, în final, Satana va fi cel care va muri.

MARȚI

3 Dumnezeu a vrut ca Adam și Eva să înțeleagă ce trebuia să se întâmple pentru ca oamenii să poată alege să I se supună Lui, și nu lui Satana. Așa că i-a cerut lui Adam să aducă un miel. Poți fi sigur că Adam a adus mielul lui preferat. Atunci, Dumnezeu i-a arătat cum să construiască un altar. Mai mult ca sigur, Adam se întreba ce se va întâmpla. Apoi Dumnezeu i-a spus că trebuie să omoare micul miel nevinovat.

Să ucidă? Adam nu văzuse niciodată nimic murind, nici măcar o frunză. Probabil că el și Eva au suspinat când au făcut asta.

Au pus mielulețul mort pe altar. Apoi, un fulger de foc a venit și a aprins focul, iar ei au privit cum arde mielul.

Cu blândețe, Dumnezeu le-a reamintit că și ei merita să moară și să dispară pentru totdeauna, la fel ca mielulețul de pe altar. Însă, într-o zi, Cineva special avea să Se nască și să moară în locul lor.

Dacă alegeau să creadă promisiunea lui Dumnezeu, să-L iubească și să aibă încredere, El urma să îi ajute să se supună Legii Sale. Și chiar dacă ar fi murit, într-o zi, ar fi înviat. Apoi ar urma să fie cu El, fără Satana, pentru totdeauna. O, cât de recunoscători trebuie să fi fost! Acum au înțeles ceea ce a spus Dumnezeu în Geneza

3:15. Ei știau, de asemenea, că Dumnezeu spune întotdeauna adevărul. Au hotărât să I se supună, cu ajutorul Lui.

26 Dumnezeu le-a spus să ofere mielul ca jertfă în fiecare dimineață și seară. Acesta le va aminti

de promisiunea lui Dumnezeu și va demonstra că au ales să asculte de Legea Lui, arătând că au avut încredere în Dumnezeu pentru a-i salva de Satana.

 GÂNDEȘTE-TE: Pe cine a reprezentat mielul? A murit Isus pentru tine? Ai ales să ai încredere și să I te supui Lui? Niciunul dintre noi nu poate face asta singur. Dar Isus ne poate ajuta. Îl rogi în fiecare zi să te ajute? El Își dorește foarte mult să facă acest lucru.

MIERCURI

Îți imaginezi cât de fericiți și de încântați erau Adam și Eva când s-a născut primul lor copil? **4** Poate că el era persoana pe care Dumnezeu a promis că o va trimite pentru a-i salva de Satana.

L-au numit Cain pe primul lor băiețel. Pe următorul copil l-au numit Abel. Cât de atent i-au învățat despre ascultarea față de Dumnezeu! Băieții au învățat să aibă grijă de animalele și de plantele care le asigurau hrana. Lui Abel îi plăcea să aibă grijă de oi. Lui Cain îi plăcea să îngrijească plantele.

Ambii băieți asistau la jertfele care se aduceau dimineața și seara. Ei au văzut focul fulgerului din cer care aprindea jertfele, arătând că Dumnezeu era mulțumit de faptul că au ales să creadă în promisiunea Lui.

Puteți fi siguri că Satana era ocupat în continuare cu minciunile sale tentante. Pe măsură ce crescuseră, Abel alesese să aibă încredere și să asculte de Dumnezeu, dar Cain făcuse alegeri diferite. În loc să fie recunoscător pentru binecuvântările lui Dumnezeu, el a început să dea vina pe Dumnezeu pentru modul în care s-a schimbat totul de când părinții săi nu s-au supus în Grădina Edenului.

De ce a făcut Dumnezeu munca la câmp atât de grea? De ce a făcut Dumnezeu spini și ciulini? De ce animalele nu mai erau blânde ca înainte? De ce? De ce? De ce? Astfel de întrebări își punea mereu Cain.

Adam și Eva i-au explicat cum a început totul, cu Satana în ceruri, când au ales să nu asculte de Legea lui Dumnezeu. I-au povestit despre minciunile teribile ale lui Satana despre Dumnezeu și, cu tristețe, i-au mărturisit că ei înșiși au făcut alegeri greșite. Cu toate acestea, Cain a ales să-l asculte pe Satana.

 GÂNDEȘTE-TE: Ai auzit vreodată pe cineva dând vina pe Dumnezeu pentru că s-a întâmplat ceva rău? Se îmbolnăvesc și oamenii buni? Au accidente și oamenii buni? Dumnezeu este Cel care face să se întâmple lucruri rele sau Satana? Să nu uiți niciodată că Satana este dușmanul nostru (**1 Petru 5:8**). Dar dacă alegem să iubim, să avem încredere și să ne supunem lui

Dumnezeu, orice s-ar întâmpla, la final vom primi un cămin unde totul va fi din nou perfect (Apocalipsa 21:1,4).

JOI

5 Când Cain și Abel au crescut, au adus și ei jertfe pentru ei înșiși. Și-au construit și ei câte un altar, așa cum fuseseră învățați, apoi au adus jertfele înaintea Domnului.

Ce trebuiau ei să aducă drept jertfă? Da, un miel nevinovat, care nu făcuse nimic rău.

Sacrificiul trebuia să le reamintească faptul că toți merităm să murim pentru că L-am nesocotit pe Dumnezeu. Dar Dumnezeu ne iubește atât de mult, încât a făcut un plan pentru a ne salva de Satana. Isus, Dumnezeu-Fiul, va veni într-o zi să moară în locul nostru.

Abel a adus mielul, însă Cain nu credea că e impor-

tant să sacrifice un miel. În schimb, el a adus legume din grădina lui pentru a le pune pe altar.

Când a venit focul din cer, a aprins doar jertfa lui Abel.

Cain l-a privit cu dispreț pe fratele său, ca și când ar fi fost vina lui Abel că Dumnezeu nu a acceptat sacrificiul său. Poate că a plecat în fugă, vărsându-și furia pe lucrurile din jur.

Dumnezeu a fost tare dezamăgit de alegerile pe care le făcea Cain. Chiar a venit și a stat de vorbă cu el. Citiți despre aceasta în **Geneza 4:3-7**. Dumnezeu l-a iubit pe Cain la fel de mult cum îl iubea pe Abel. Dacă și Cain

alegea să se supună, Dumnezeu îl putea binecuvânta așa cum îl binecuvântase și pe Abel.

Desigur, Satana nu voia ca el să se simtă rău pentru păcatul comis, ci voia să se simtă marginalizat. Ce alegere a făcut Cain?

GÂNDEȘTE-TE: În fiecare zi, noi facem alegeri: fie ascultăm de Satana, fie ascultăm de Dumnezeu. Tu Îl alegi pe Dumnezeu de fiecare dată? El ne ajută să ne supunem chiar și atunci când simțim că nu vrem să fim supuși. Astfel, putem fi mult mai fericiți.

VINERI

Cain s-a gândit mult la discuția lui cu Dumnezeu.

6 Dar, în loc să admită că a greșit, s-a lăsat condus de propria convingere. El credea că Dumnezeu

nu acționează corect și că toate problemele lui erau din vina lui Dumnezeu.

Nu seamănă această gândire cu modul în care vorbea Satana în ceruri? Lui Satana îi face o plăcere deosebită să ne determine să credem minciunile lui despre Dumnezeu.

Să citim **Geneza 4:8** ca să aflăm mai multe despre alegerea lui Cain!

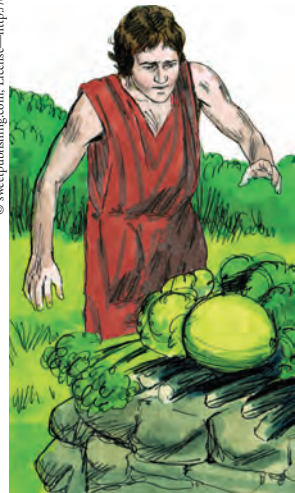
O, ce trist! Îți poți imagina cum s-au simțit Adam și Eva când au aflat ce s-a întâmplat? A fost groaznic pentru ei să vadă cum mor plantele și animalele. Dar acum, propriul lor fiu fusese ucis. Acest lucru era doar o altă consecință a faptului că au încălcat cuvântul lui Dumnezeu și au mâncat din copacul interzis.

Și Dumnezeu era trist. El a mai stat încă o dată de vorbă cu Cain. Citiți despre aceasta în **versetele 9 și 10**. Cain a fost foarte nerescușos, nu-i așa? N-a recunoscut că a făcut ceva greșit, dar Dumnezeu știa exact ce făcuse el. Ce i-a spus El lui Cain? Citește **versetele 11 și 12**.

Acum, lui Cain îi era frică, dar tot nu-i părea rău. În schimb, se temea de ce i s-ar putea întâmpla. Dar Dumnezeu i-a promis că îl va proteja și nu va permite să fie ucis de nimeni. În cele din urmă, ce a făcut Cain? Citește **versetul 16**.

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că era fericit Cain? Suntem fericiți când nu ascultăm? Nu, dar Satana e mulțumit. El știe că ne face nefericiți și pe noi, și pe Dumnezeu. Pe cine alegi să ascuți? Dumnezeu te va ajuta întotdeauna să faci alegeri corecte dacă Îl rogi.

STUDIU SUPLIMENTAR: Geneza 4:1-16; Patriarhi și profeți, pp. 63-79; Istoria mântuirii, pp. 42-56; Povestiri pentru părinți și copii, vol. 1, pp. 73-90.

Păturile lui LYNN

Adaptat după povestirile lui Patti Lynn Guthrie

Mătușa Ruth a crescut într-o țară îndepărtată de locul unde locuiește acum. În țara ei de origine, majoritatea oamenilor sunt foarte săraci. Nu au suficientă mâncare. Nu au suficiente haine. Nici măcar nu au suficientă apă curată.

Mătușa Ruth plănuia o călătorie în țara ei de origine pentru a-și vizita familia. Voia să ia ceva pentru oamenii nevoiași de acolo, dar ce ar fi putut lua?

Și-a amintit că mamele din țara ei, de multe ori, nu au nici măcar o pătură moale pentru a-și încălzi copiii. Dar mătușa Ruth nu avea decât câteva pături și nu-și permitea să cumpere mai multe. S-a gândit că poate altcineva ar avea cum s-o ajute. Așa că s-a dus s-o vadă pe prietena ei, Lynn.

— Lynn, ai cumva niște pături pentru bebeluși? Aș dori să donez niște pături luna viitoare, când mă întorc în țara mea, i-a spus ea lui Lynn.

Lynn s-a gândit pentru un moment, apoi a încuviințat.

— Sigur, a spus ea. Cred că mai am niște pături depozitate prin casă. O să le caut.

După ce a plecat mătușa Ruth, Lynn a fost foarte ocupată și a uitat să caute păturile.

După câteva săptămâni, mătușa Ruth a sunat din nou:

— Lynn, zborul meu este în seara asta. Pot să trec pe la tine să iau păturile pentru bebeluși?

Imediat, Lynn a căutat păturile pentru bebeluși pe care era sigură că le are pe undeva, dar nu le-a putut găsi. Apoi și-a amintit că dăruise aproape toate păturile. Singurele care mai rămăseseră erau foarte speciale. Lynn a luat una dintre păturile speciale și a mângâiat-o. Prietenii ei apropiați făcuseră acele pături moi și draguțe pentru copiii ei. Lynn plănuise să le păstreze pentru nepoții ei.

Pentru o clipă, Lynn a stat în cumpănă. Apoi și-a amintit că Isus a spus că, atunci când facem un bine altora, Lui I-l facem. Ar fi dat bucuroasă păturile acelea pentru Isus, dacă ar fi stat în fața staulului în care El S-a născut.

Când mătușa Ruth a bătut la ușa de la intrare, Lynn a salutat-o cu un zâmbet larg.

— Uite păturile, a spus ea, dându-i păturile strânse cu grijă, mătușii Ruth. Aceste pături sunt foarte speciale pentru mine. Sper că vei găsi pe cineva care să se folosească de ele.

Luând păturile în brațe, mătușa Ruth a zâmbit și i-a spus:

— Oh, îți mulțumesc foarte mult pentru că dai aceste pături mamelor sărace din țara mea!

Lynn știa că nu va mai vedea niciodată acele pături speciale, dar s-a simțit fericită. Oferindu-le pentru a ajuta copiii săraci era ca și când I le-ar fi dăruit lui Isus. El ne-a iubit atât de mult, încât Și-a părăsit frumoasa casă din ceruri și a devenit un Copil sărac și neajutorat în lumea noastră. Mătușa Ruth știa că lucrul acesta L-a făcut fericit și pe Isus.

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 1 #8_25 februarie

Noe construiește o arcă

DUMINICĂ

Deși Adam și Eva au avut mulți, mulți copii, Biblia amintește doar numele a trei dintre ei. **1** Aceștia sunt Cain, Abel și Set. În lecția noastră de săptămâna trecută, am învățat despre Cain, primul fiu al lui Adam și al Evei, care a făcut niște alegeri foarte rele. Cain și familia sa nu credeau că au nevoie de Dumnezeu, așa că au ales să-l urmeze pe Satana. Citiți **Geneza 4:16**.

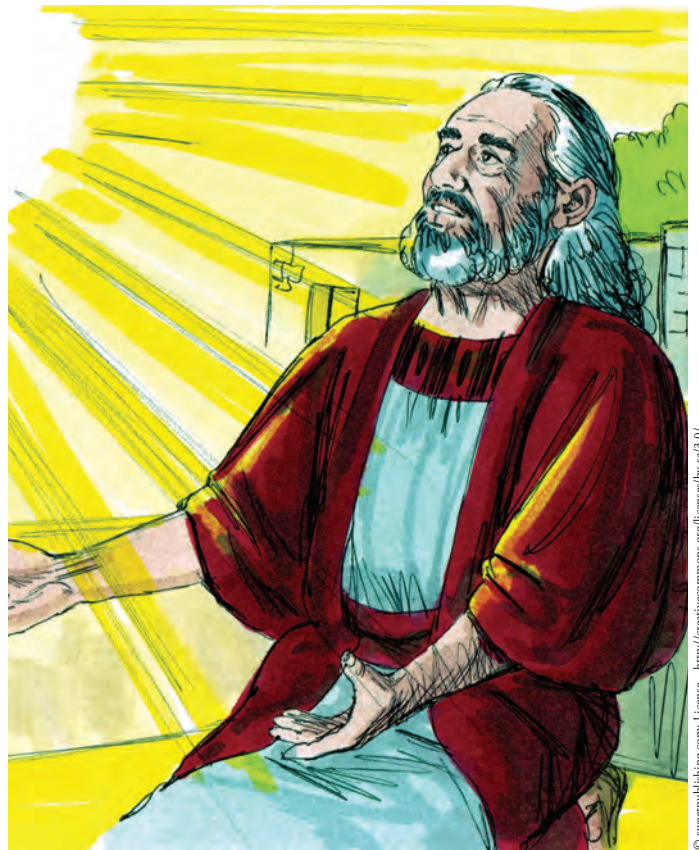
După ce a murit Abel, s-a născut Set. Dintre toți copiii, Set semăna cel mai mult cu Adam. Vă puteți imagina cât de fericiți erau Adam și Eva pentru că Set și copiii săi au ales să-L iubească și să-L asculte pe Dumnezeu. Ei sperau că poate Set urma să fie cea persoană specială care avea să salveze lumea de Satana. Ce a spus Eva despre el? (**versetul 25**).

Pe măsură ce Set și copiii lui creșteau, încercau să fie misionari pentru cei care alegeau să creadă minciunile lui Satana. Dar aproape nimeni nu îi asculta. Majoritatea oamenilor deveneau din ce în ce mai răi.

Trecuseră mulți ani de când Dumnezeu crease lumea noastră. Câți ani avea Adam când s-a născut Set? (**Geneza 5:3-5**). Știi pe cineva care are 100 de ani? Adam avea de nouă ori 100 de ani și chiar peste, nu-i așa? Când Dumnezeu i-a făcut pe Adam și pe Eva, trupurile lor erau atât de perfecte și de sănătoase, încât ar fi trăit pentru totdeauna dacă nu ar fi păcătuit. Pentru o lungă perioadă de timp, copiii și nepoții lor au trăit, de asemenea, sute de ani înainte de a muri.

GÂNDEȘTE-TE: Dacă alegem să-L iubim, să ne punem încrederea în El și să ne supunem, când

© sweypublishing.com License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/

TEXT DE MEMORAT:

„Prin credință, Noe (...) a făcut un chivot ca să-și scape casa.” (Evrei 11:7)

Se va întoarce, vom trăi veșnic cu El. Să nu uiți niciodată că noi facem alegeri în fiecare zi. Putem fi ca Abel și Set sau putem alege să avem propria noastră cale, asemenea lui Cain. Ce fel de alegeri faci zilnic?

LUNI

Unul dintre urmașii lui Set, care L-a iubit foarte mult pe Dumnezeu, a fost Enoh. În fiecare zi, **2** Enoh vorbea cu Dumnezeu și se gândea la marea Lui iubire. Învăța tot ce putea despre Legea Lui. El făcea tot ce putea pentru a arăta și altora dragostea lui Dumnezeu, astfel încât și ei să aleagă să I se supună lui Dumnezeu. Dar foarte puțini dintre acei oameni au ales să se schimbe.

Într-o zi, când Enoh avea deja peste 300 de ani, Dumnezeu l-a luat în ceruri pentru a fi cu El (**Geneza 5:24**). Ce minunat! Dumnezeu știa că Enoh nu se va răzgândi niciodată și că nu va alege niciodată să-l urmeze pe Satana.

Chiar dacă unii oameni au văzut momentul în care Dumnezeu l-a luat pe Enoh la cer, majoritatea au ales să creadă minciunile lui Satana. Au început să

se închine la tot felul de idoli. Ucideau, furau, se luptau, mințeau, beau, pariau și făceau multe lucruri rele.

GÂNDEȘTE-TE: Enoh este asemenea oamenilor buni care vor fi în viață atunci când Isus Se va întoarce. Pentru că ei vor fi ales să-L iubească, să se încreadă și să asculte de Dumnezeu indiferent de consecințe, vor merge cu El în cer, la fel ca Enoh. Poate că mulți dintre noi vom fi în viață când Isus va reveni. Cum putem fi și noi gata, asemenea lui Enoh, să mergem acasă?

MARȚI

Dumnezeu a fost foarte trist când a văzut că

3 oamenii deveneau din ce în ce mai răi. În cele din urmă, lumea a ajuns foarte rea, iar El știa că era timpul să intervină.

Trecuseră mai bine de o mie de ani de când crease lumea noastră frumoasă. Duhul Sfânt vorbea fiecărei persoane în parte, dar numai câțiva oameni au ascultat. **Geneza 6:5,11-13** ne vorbește despre cum arăta lumea. Pentru a afla ce a spus Dumnezeu, citiți prima parte a **versetului 3**.

Versetul 17 spune ce a hotărât Dumnezeu să facă. Citește-l! El urma să trimită atât de multă ploaie, încât urma să vină un potop care să acopere întreaga lume – chiar și cei mai înalți munți. Pe cine a ales Dumnezeu ca ajutor? Pe Noe.

Cine a fost Noe și ce spune Biblia despre el? (**verselele 8 și 9**). Noe a umblat cu Dumnezeu. De cine îți amintește versetul acesta? De Enoh.

Ce i-a spus Dumnezeu lui Noe să facă? (**versetul 14**). Apoi i-a spus exact cum anume să procedeze. Trebuia să adune toate lucrurile de care avea nevoie și să angajeze oameni care să-l ajute.

Au trecut 120 de ani înainte ca arca să fie terminată. În timp ce muncitorii o construiau, mulțimi de oameni veneau să privească. Tot timpul, zi după zi și an după an, Noe a predicat și a avertizat oamenii cu privire la potopul care urma să vină (**versetul 22**).

Până când arca a fost terminată, toată lumea aflase despre ea.

Toată lumea știa de avertismentul

lui Noe cu privire la potop. Dar aproape toți au râs și l-au tachinat. Credeau că e nebun.

GÂNDEȘTE-TE: Ce crezi că înseamnă să umbli cu Dumnezeu așa cum au umblat Enoh și Noe? Mai pot umbla oamenii cu Dumnezeu și în zilele noastre? Dar copiii? Cum?

MIERCURI

După 120 de ani, arca a fost terminată. Oamenii încă mai credeau că Noe e nebun. Nu mai plouase niciodată. Nimeni nu știa ce este aceea ploaie.

4 Înțelepții vremii le spuneau tuturor să nu se îngrijoreze. Chiar dacă ar fi venit un potop, erau siguri că vasul pe care îl construise Noe nu ar fi plutit niciodată.

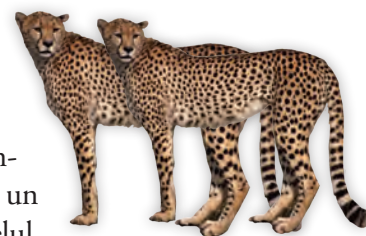
Dar, amintește-ți, Noe a făcut totul așa cum i-a spus Dumnezeu să facă. Nu era îngrijorat de ceea ce spuneau oamenii. Noe avea credință, chiar dacă nu putea înțelege totul și chiar dacă ceea ce se întâmpla nu părea să aibă sens. Noe și familia sa au avut încredere în Dumnezeu și au ascultat ceea ce a spus El. Din câți membri era formată familia lui? Citește **Geneza 7:13**.

Ei urmau să stea în arcă timp de mai multe luni, așa că aveau nevoie de o mulțime de alimente. Noe știa

că vor avea nevoie de hrană nu doar pentru ei înșiși. Când îl vedeau cum aduna și depozita tone de hrană, oamenii erau convingeți că era nebun. Citește **Geneza 6:21**.

Apoi, într-o zi, s-a întâmplat ceva uimitor. S-a auzit un fâlfâit puternic de aripi. Tot felul de păsări zburau spre arcă. Unele au intrat câte două de același fel, iar altele, câte șapte de același fel. În interiorul corabiei, Noe și fiii săi le-au pus cu grijă în cuștile care erau pregătite pentru ele.

Apoi cineva a strigat: „Priviți!” Veneau tot felul de animale. Unele veneau câte două, altele câte șapte. În liniște și într-o ordine perfectă, au înaintat pe rampă până la ușa corabiei, ca și cum ar fi fost conduse de cineva. De la ușă, Noe și fiii săi le-au condus în locurile care erau pregătite pentru ele.

Oamenii erau șocați. Ce putea însemna aceasta? Ei nu știau că îngerii alegeau și conduceau păsările și animalele la corabie, astfel încât acestea să poată fi salvate pentru a trăi pe pământ după potop.

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că ai fi fost suficient de curajos încât să ai încredere în Dumnezeu dacă ai fi fost acolo când Noe îi implora pe oameni să intre în arcă înainte de a fi prea târziu? Cum poți să fii curajos pentru Dumnezeu?

JOI

În timp ce animalele intrau în arcă, Noe îi implora pe oameni, pentru ultima dată, să li se alăture. Nimeni nu a dorit să intre.

Apoi Dumnezeu le-a spus lui Noe și familiei sale să intre în arcă (**Geneza 7:1**). Ușa uriașă era mult prea grea pentru ca ei singuri să o poată închide. Dintr-odată, s-a văzut o lumină mai puternică decât fulgerul. Un nor strălucitor a apărut la ușă și încet, încet, ușa s-a închis sub privirile oamenilor (**versetul 16**).

Oamenii se uitau nedumeriți unii la alții. Unora le era frică. Poate că Noe avea dreptate. Dar înțelepții vremii repetau întruna că nu e cazul să se îngrijoreze.

A trecut o zi și apoi încă una. A trecut o săptămână și nimeni nu își mai făcea griji. Ba mai mult, oamenii s-au adunat în jurul corabiei și au dat o petrecere mare. În interiorul corabiei, Noe și familia sa așteptau cu răbdare. Nu era ușor. Îi auzeau pe oamenii de afară cum îi batjocoreau, strigând la ei și tachinându-i. Dar ei au ales să aibă încredere în Dumnezeu.

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Dumnezeu ar fi putut să facă mai mult pentru a-i ajuta pe oameni să aleagă să creadă în El? Nu. Când noi decidem să iubim, să avem încredere și să ne supunem Legii lui Dumnezeu, El ne poate proteja. De-asta era și Noe în siguranță în arcă. Să alegem din nou, chiar acum, să avem încredere și să ne supunem lui Dumnezeu pentru că **Îl iubim!**

VINERI

Noe și familia lui se aflau în arcă de o săptămână. În ziua a opta, nori uriași și negri au început să se rostogolească pe cer. Nimeni nu mai văzuse așa ceva până atunci. Apoi a început să fulgere. Tunete puternice se auzeau printre norii negri. Picături mari de ploaie au început să cadă din cer pe pământ. A început să plouă din ce în ce mai tare, până când a ajuns să plouă cu găleata. Fulgerule loveau casele lor frumoase, zdrobindu-le și făcându-le bucăți. Idolii și altarele lor au

fost doborâte. Vântul era ca o tornadă. Pământul tremura și se zguduia.

Deodată, apa a început să țâșnească din pământ cu atâta forță încât arunca în aer stânci uriașe. Acum, animalele sălbatice și cele domestice erau îngrozite, iar oamenii alergau în toate direcțiile. Unii oameni se rugau. Alții își agitau pumnii spre cer și blestemau pe Dumnezeu. Alții băteau disperați cu pumnii în arcă, strigând: „Lăsați-ne să intrăm! Lăsați-ne să intrăm!” Dar Dumnezeu închisese ușa și nimeni nu o mai putea deschide. El știa că niciunui dintre ei nu îi părea cu adevărat rău. Inimile lor nu erau deloc schimbate.

Acea furtună teribilă a durat aproape șase săptămâni. Pe măsură ce apa creștea, arca a început să plutească. Unii oameni au încercat să se agațe de arcă, dar pietrele și copacii i-au îndepărtat și s-au înecat. Arca cea mare se cutremura și era aruncată dintr-o parte în alta de vânt și

de valurile uriașe. În interior, animalele erau îngrozite. Noe și familia lui se rugau. Arca era în siguranță pentru că îngerii o păzeau (**Geneza 7:17-19,23**).

În afară de familia lui Noe și de animalele din arcă, un singur lucru a mai fost salvat – frumoasa grădină Eden. Dumnezeu a mutat-o în cer înainte să înceapă potopul. A dorit să o păstreze în condiții de siguranță pentru ca, într-o zi, foarte curând, când Isus va reveni, Adam și Eva să se bucure împreună cu noi de ea.

GÂNDEȘTE-TE: Deseori spunem că ne pare rău când facem ceva greșit. Știe Dumnezeu dacă ne pare rău cu adevărat? Să-I cerem să ne ajute să ne pară întotdeauna cu adevărat rău. Lui **Îi place să ne ierte și să ne ajute.**

STUDIUL SUPLIMENTAR: Geneza 5-7; Patriarhi și profeți, pp. 80–104, Istoria mântuirii, pp. 57–69, Povestiri biblice, vol. 1, pp. 91–115.

COLȚUL CU POVEȘTI

Orașul care a spus „Nu”

Adaptat după povestirile lui Patti Lynn Guthrie

Ii iubește Dumnezeu pe toți oamenii, chiar și pe aceia care spun: „Nu, noi nu vrem să ascultăm de Tine”? Îi iubește Isus chiar și pe oamenii răi care L-au ucis? Da, îi iubește. Cu mult timp în urmă, Dumnezeu a ales un oraș frumos, cu un templu frumos, de care oamenii din acea țară erau foarte mândri.

El dorea ca oamenii din acel oraș să spună lumii întregi despre promisiunea lui Dumnezeu de a ne salva. El dorea ca toată lumea să afle promisiunea conform căreia Isus dorește să ne ajute să ascultăm de Legea Sa minunată și că El vrea să moară în locul nostru pentru ca noi să putem trăi împreună cu El pentru totdeauna.

Isus Și-a ținut promisiunea. Totuși, când a venit, multor oameni nu le-a plăcut de El. Ei voiau un rege care să-i scape de dușmani și să-i vindece pe toți bolnavii lor. Voiau un rege care să-i facă pe toți bogați.

Numele aceluia oraș special era Ierusalim. Când a venit Isus, mulți locuitori ai aceluia oraș I-au spus „nu” lui Isus.

Isus a încercat să schimbe gândirea lor greșită. El a plâns pentru că mulți încă mai spuneau „nu”. El știa că oamenii care nu L-au vrut nu aveau să fie protejați în ziua când dușmanii lor aveau să-i atace. Dușmanii urmau să ardă Ierusalimul și frumosul templu. Totul urma să fie ruinat. Ce trist!

Deși majoritatea oamenilor I-au spus „nu” lui Isus, El știa că vor exista unii care vor alege să spună „da”. Așa că Isus le-a spus ucenicilor Săi ce trebuiau să facă acei oameni când va veni inamicul. Ucenicii, la rândul lor, s-au asigurat că toți cei care credeau în Isus știau ce aveau de făcut.

Au trecut 40 de ani până la atacul inamicului. Dar, înainte să vină, Ierusalimul a avut parte de multe avertizări înfricoșătoare. Timp de șapte ani, un om ciudat umbla prin oraș strigând cu tristețe: „Vai de poporul Ierusalimului! Vai! Vai de voi!” El le spunea că se va întâmpla ceva îngrozitor.

Odată, spre apus, s-au văzut multe care și mulți soldați care se pregăteau de luptă. Brusc, în toiul nopții, una dintre porțile uriașe ale Ierusalimului s-a deschis fără să fie deschisă de vreun om. O lumină stranie strălucea asupra templului și altarului. Pământul se cutremura. Se auzeau oameni gemând și spunând: „Să plecăm din locul acesta!” Preoții din templu erau îngroziți.

În cele din urmă, au venit și soldații inamici. Erau pretutindeni, de jur-împrejurul orașului. Dar s-a întâmplat o minune. Când dușmanii erau pe cale să atace, s-a întâmplat ceva

complet neașteptat: pur și simplu s-au întors și au plecat. Apoi soldații din oraș au alergat după ei. Asta le-a dat creștinilor șansa de a părăsi repede orașul, așa cum a spus Isus în **Matei 24:16-18,20**.

Când inamicul s-a întors, niciun creștin nu mai era în Ierusalim. Toți se duseseră într-un loc sigur.

Soldații inamici au intrat în oraș și au ucis mii de oameni. Ei au ars orașul și templul, exact așa cum spusese Isus că se va întâmpla.

Crezi că acei creștini I-au mulțumit lui Isus pentru că le-a spus ce să facă? Crezi că erau bucuroși pentru că I-au spus „da” lui Isus?

Ai vrea să-i spui și tu „da” lui Isus chiar acum? Să-I mulțumim pentru promisiunea că putem fi în siguranță în fața atacurilor dușmanului nostru, Satana.

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 1 #9_ 4 martie

Făgăduința lui Dumnezeu, pictată pe cer

DUMINICĂ

1 Îngerii au păzit arca și au păstrat-o în siguranță pe parcursul acelei furtuni teribile. În cele din urmă, după 40 de zile, ploaia s-a oprit. Acum, întreaga lume era asemenea unui ocean imens. Nu se vedea nici măcar o bucățică de pământ uscat. Vârfurile celor mai înalți munți se aflau la mulți metri sub apă. Toți oamenii și animalele care nu intraseră în arcă se înecaseră.

Totuși, Dumnezeu nu a uitat nici măcar o secundă de Noe, de familia lui sau de animalele din arcă. El a pregătit un loc special între două vârfuri înalte de munți, unde arca urma să se oprească în timp ce vântul continua să sufle, evaporând apa (**Geneza 8:1-4**).

Trecuseră deja multe luni. Noe și familia lui fuseseră ocupați să aibă grijă de animale și unii de alții. Ce ușurare trebuie să fi simțit când, în sfârșit, corabia s-a oprit și nu s-a mai legănat pe apă! Dar ei au fost nevoiți să mai aștepte aproape trei luni până când vârfurile munților au început să se zărească (**versetul 5**). Apoi, într-o zi, Noe a deschis fereastra corabiei. Vă puteți imagina cât de nerăbdători erau el și familia lui ca apa să scadă ușor-ușor și să zărească din nou petice de pământ uscat?

Noe a dat drumul unui corb să zboare pe fereastră ca să vadă dacă era pe undeva pământ uscat. Ce a făcut corbul (**versetele 6 și 7**)? Ce altă pasăre a încercat din nou, mai târziu, să găsească pământ uscat (**versetele 8 și 9**)? Porumbelul trebuie să fi fost tare fericit să se întoarcă la hrana și la ocrotirea de care avea parte în arcă.

 GÂNDEȘTE-TE: Simți vreodată că îți pierzi răbdarea atunci când trebuie să aștepti foarte mult ca un lucru să se întâmple? Obişnuiești să te plângi

TEXT DE MEMORAT:

„Curcubeul Meu, pe care l-am așezat în nor, va sluji ca semn al legământului dintre Mine și pământ.”
(Geneza 9:13)

în astfel de situații? Te ajută cu ceva dacă te plângi? Nu. Dumnezeu i-a ajutat pe Noe și pe familia lui să fie răbdători și El ne poate ajuta și pe noi să avem răbdare.

LUNI

2 A mai trecut o săptămână în care Noe a așteptat ca apa să scadă. Apoi a dat drumul din nou porumbelului să zboare. Ce s-a întâmplat de data aceasta? Citește **Geneza 8:10-12**.

Îți poți imagina cât de entuziasmați erau cu toții? O frunză! O frunză adevărată, de un verde deschis! Verde viu! Asta însemna că plantele și copacii începuseră să crească din nou. Au îndepărtat acoperișul corabiei în grabă. Dumnezeu plănuise arca în așa fel încât să poată pătrunde aer proaspăt în ea pe tot parcursul timpului. Dar, oh, cât de bine trebuie să fi fost când au simțit din nou razele de soare!

Dumnezeu nu deschisese ușa, așadar, știau că nu venise încă vremea să părăsească arca.

Răbdători, au așteptat încă o săptămână. În cele din urmă, L-au auzit pe Dumnezeu spunând

acele cuvinte minunate pe care le așteptau de atâta timp. Un înger a coborât din cer și ușa a fost deschisă. Citește despre acest lucru în **versetele 15-19**.

Cum credeți că au reacționat păsările și animalele când au ieșit din arcă? Credeți că erau fericite? O, da! Păsările au zburat în înaltul cerului, animalele alergau peste tot și se rostogoleau pe pământ. În sfârșit, lunga lor așteptare luase sfârșit. Se aflau din nou pe uscat.

 GÂNDEȘTE-TE: *Te-ai simțit vreodată fericit și trist în același timp? Probabil așa s-a simțit și Noe când s-a uitat în jur și a văzut cât de diferită era acum lumea față de ceea ce era înainte de potop. Dar, mai presus de toate, el era recunoscător. Atât timp cât avem încredere în Dumnezeu, putem fi mereu recunoscători și noi, asemenea lui Noe.*

MARȚI

 După ce Noe și familia sa au ieșit din arcă, primul lucru pe care l-au făcut a fost să aducă o jertfă. Noe l-a mulțumit Domnului că i-a păstrat în viață și în siguranță în lunile în care au stat în arcă, dar și pentru promisiunea, făcută cu mult timp în urmă, că Isus va veni să moară pentru noi, astfel încât să putem trăi pentru totdeauna. Când Noe a adus jertfa, Dumnezeu a fost tare fericit pentru că Noe a ales să fie cinstit și credincios.

Poate că Noe s-a întrebat dacă va mai veni vreodată un alt potop. Care a fost promisiunea lui Dumnezeu în legătură cu acest lucru? Citește **Geneza 9:11**.

Dumnezeu le-a spus că le va da o amintire frumoasă a făgăduinței Sale. Acea amintire frumoasă era un curcubeu. Un curcubeu? Ce era acela un curcubeu? Nimeni nu văzuse vreodată un curcubeu până atunci.

„Priviți în sus!” a spus cineva. Pe cer, arcuindu-se în fața lor, era cel mai frumos curcubeu pe care ți-l poți imagina. Citește **versetele 12-17**. Ce mod frumos de a ne aminti de promisiunea lui Dumnezeu!

 GÂNDEȘTE-TE: *De fiecare dată când vezi un curcubeu, te poți gândi la acel prim curcubeu oferit de Dumnezeu. Ai auzit de inundații? Da, Satana a adus niște inundații teribile pe pământ. Dar a mai fost vreodată acoperită toată planeta de apă după acel curcubeu? Nu. Putem oricând să ne bazăm pe promisiunile lui Dumnezeu, nu-i așa?*

MIERCURI

 Noe privea în jur și nimic nu părea să mai semene cu lumea în care trăise el înainte de potop. El își amintea cum, înainte de potop, încă exista frumusețe, chiar dacă erau spini, ciulini și alte lucruri rele care apăruseră din cauza păcatului.

Înainte existau dealuri acoperite de verdeață, păduri cu multe tipuri de copaci și grădini pline de fructe și legume delicioase. Îți imaginezi cât de mult îți dorea familia lui Noe să mănânce fructe și legume proaspete?

Acum, lumea părea atât de goală. Pietre ascuțite erau aruncate peste tot, iar munții nu aveau copaci. Înainte de potop, existau lacuri. Acum, apele erau adunate în oceane mari.

În unele locuri, înainte se puteau găsi aur, argint și pietre prețioase la suprafața solului. Acum, acele locuri erau goale și urâte. Pădurile frumoase, aurul și argintul, diamantele și alte pietre prețioase fuseseră îngropate adânc în pământ.

Casele și templele pe care oamenii le construiseră, împreună cu toți idolii lor, fuseseră zdrobite și dispăruseră.

Noe se gândea și la altceva. Ce se va întâmpla cu animalele puternice care urmau să devină sălbatice? Ele puteau răni sau ucide cu ușurință oamenii. Cum va fi vremea? Vor mai putea să cultive plante ca înainte?

Dumnezeu cunoștea toate gândurile lui Noe și i-a dat răspunsuri la toate.

 GÂNDEȘTE-TE: *Știi că acele păduri mari care existau înainte de potop și care au fost îngropate adânc în pământ au devenit cărbunele și petrolul pe care noi îl putem folosi astăzi? Mai știe Dumnezeu să răspundă la toate problemele noastre mari și mici? Sigur că da. Citește **Jeremia 32:17**. Îți amintești un lucru pentru care tu te-ai îngrijorat, dar Dumnezeu S-a ocupat de el?*

JOI

 Cum i-a spus Dumnezeu lui Noe că va arăta pământul după potop? Citește **Geneza 8:22**. Poate că Noe a păstrat cu grijă niște semințe pentru a le planta după potop. Acum, el știa că semințele urmau să crească și să producă hrana pe care ei puteau să o adune și să o consume. El știa că va exista întotdeauna

un timp anume pentru a planta și un timp anume pentru a culege roadele. Urma să fie vară și iarnă, primăvară și toamnă.

Dumnezeu a vorbit cu Noe și despre animalele sălbatice. Ce i-a spus despre ele? Citește **Geneza 9:1,2**.

Când Dumnezeu a creat păsările, peștii și animalele, toate erau blânde și delicate. Dar după apariția păcatului, animalele nu au mai avut încredere în oameni așa cum avuseseră înainte. Multe dintre ele au devenit periculoase. Dumnezeu știa că ele ne-ar putea răni, așa că le-a făcut să se teamă de oameni.

Unele dintre animalele foarte mari și foarte periculoase nu au fost salvate în arcă. Ele s-au înecat la potop și au fost îngropate în pământ împreună cu toate celelalte animale și cu ceilalți oameni. Totuși, noi știm că ele au existat pe pământ înainte de potop, pentru că oamenii au dezgropat o parte din oasele lor.

 GÂNDEȘTE-TE: Ai ajutat vreodată la semănatul unei grădini? Mai există și astăzi anotimpuri diferite în fiecare an? Încă mai păstrează Dumnezeu promisiunea pe care i-a făcut-o lui Noe? Care sunt animalele sălbatice și care sunt cele domestice? Animalele sălbatice încă se mai tem și stau departe de oameni dacă ei nu le deranjează?

VINERI

6 Înainte de potop, Dumnezeu a spus ce fel de alimente sunt cele mai bune pentru a ne menține sănătoși și fericiți. Îți amintești care sunt acestea? Este vorba despre diferite tipuri de fructe, legume, grâne și nuci. Citește **Geneza 1:29**.

Dumnezeu nu a dat niciodată oamenilor permisiunea să ucidă și să mănânce animale. Dar pentru că dura ceva timp pentru ca semințele să crească și să facă rost de hrană, le-a dat voie lui Noe și familiei sale să mănânce anumite animale pe care El le-a numit „curate”.

Îți amintești că, atunci când animalele și păsările au intrat în arcă, unele veneau câte două, iar altele, câte șapte? Cele care veniseră două câte două erau animalele pe care Dumnezeu le numea „necurate”. Dumnezeu știa că acelea nu vor fi bune de mâncat pentru oameni. Unele dintre acele animale necurate mâncau alte animale.

Animalele și păsările care au intrat în corabie câte șapte mâncau numai vegetale. Pe acestea, Dumnezeu le-a numit „curate”.

Carnea de la păsări și animale nu a fost niciodată cea mai bună hrană pentru corpurile noastre. Mai mult, acum, pentru că există foarte multe boli ale animalelor, nu este sigur pentru noi să le mâncăm carnea. Dumnezeu ne-a spus că, înainte de revenirea lui Isus, noi ar trebui să mâncăm doar legume și fructe.

În cartea **Leviticul**, la **capitolul 11**, Moise a scris ce specii de animale sunt considerate de Dumnezeu ca fiind curate și ce specii sunt necurate.

Dumnezeu a mai spus că sângele nu trebuie lăsat în carnea pe care oamenii o consumă. Sângele trebuia scurs cu grijă, deoarece el nu numai că transportă lucruri importante în toate părțile corpului nostru, dar el poate transporta și germeni, care ne îmbolnăvesc.

De asemenea, Dumnezeu a spus că oamenii nu trebuie să mănânce grăsimea din carne. Știm că grăsimea din carne este periculoasă. Ea poate provoca boli foarte grave. Cât de bun a fost Dumnezeu să le explice totul atât de amănunțit lui Noe și familiei sale după potop!

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că atunci când știm clar că Dumnezeu nu vrea ca noi să mai mâncăm animale, ar trebui să continuăm să le mâncăm doar pentru că ne place gustul? Biblia spune că trupul nostru este templul Duhului Sfânt, care vorbește minții și conștiinței noastre. Trebuie să facem tot posibilul să ne păstrăm mintea sănătoasă, ca să-L putem auzi când ne vorbește.

STUDIU SUPLIMENTAR: Geneza 8; 9:1-17; Patriarhi și profeti, pp. 105–110; Istoria mântuirii, pp. 69–71; Povestiri biblice, vol. 1, pp. 116–123.

Muntele care a explodat

Adaptat după povestirile lui Patti Lynn Guthrie

Ai auzit vreodată de vulcani? Vulcanii pot fi înfricoșători. Nimeni nu știe când poate erupe un vulcan. Focul care arde în interiorul pământului creează niște gaze care sunt împinse mereu, până când, brusc, se face o gaură mare, prin care acestea sunt aruncate în exterior.

Praf și cenușă, foc și fum, abur fierbinte, roci uriașe și roci topite – toate explodează. Ele sunt aruncate foarte sus în aer, iar când cad înapoi, se adună și construiesc munți pe care îi numim vulcani.

Muntele Sfânta Elena este un vulcan. El are forma unui con și o înălțime de 2,5 kilometri. Probabil că este vechi de mii de ani. Deși este foarte vechi, el este încă activ.

Cu mulți ani în urmă, se pregătea să erupă din nou. Mulți oameni trăiau la poalele sale. Oamenii refuzau să creadă că pericolul se apropia cu fiecare zi care trecea.

Guvernul i-a avertizat pe oameni că vulcanul dădea semnale că se trezește și că s-ar putea să erupă din nou. Totuși, aproape nimeni nu a băgat în seamă avertismentele.

După aproximativ patru săptămâni, o parte a muntelui a început să se umfle. Apoi, o explozie de gheață, cenușă și roci s-a putut observa pe vârful muntelui. Curând, zăpada de pe frumosul munte nu mai era albă. Părea gri și urâtă. Guvernul a spus că oamenii care trăiau la poalele muntelui trebuiau să părăsească imediat casele. Mulți oameni au plecat, dar un om a spus că nu își va părăsi casa, indiferent ce se va întâmpla. Așa a și făcut. Mai erau câțiva oameni care aveau rulotele campate lângă munte și care au ignorat avertismentele.

Toată lumea aflase de la știri despre muntele Sfânta Elena.

Într-o zi, unii dintre oamenii care își părăsiseră deja casele au insistat să se întoarcă să-și ia câteva lucruri. Poliția i-a condus la casele lor și i-a

adus înapoi, la loc sigur. Poliția plănuise să facă același lucru pentru alți câțiva oameni, a doua zi, la ora 10:00.

Următoarea dimineață a fost frumoasă și însorită. Dintr-o dată, la 8:32 dimineața, s-a întâmplat. Vulcanul a explodat. Un zid uriaș de gheață, copaci și roci s-a prăbușit cu viteza cu

care zboară un avion. Totodată, s-a simțit și un cutremur. Mai multe tone de roci și de copaci au alunecat pe coasta muntelui. Mii de animale care trăiau pe munte au fost ucise pe loc. În acea zi, 57 de oameni și-au pierdut viața, inclusiv omul care a refuzat să își părăsească locuința, dar și mulți dintre cei care nu au ascultat avertismentele.

Asemenea oamenilor care trăiau la poalele muntelui Sfânta Elena și care nu credeau că acesta va erupe, mai există și astăzi oameni care nu cred că Isus va reveni curând? În Biblie, Isus ne spune să fim pregătiți pentru revenirea Sa. Îi ascultăm noi sfatul?

Additional resources: *nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.*

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • E-mail: sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 1 #10_ 11 martie

CONSTRUCTORII NEBUNI

DUMINICĂ

1 După ce apele potopului au scăzut, iar Noe și familia lui au ieșit din corabie, primul lucru pe care l-au făcut a fost să Îi mulțumească lui Dumnezeu pentru că i-a ocrotit. Dumnezeu le-a dat o promisiune printr-un curcubeu. Care era această promisiune?

Acum era timpul ca Noe și familia lui să înceapă să muncească din nou. Ce crezi că au făcut prima dată? Au construit o casă? Au săpat și au plantat o grădină? Crezi că erau ocupați? Cu siguranță!

Dar nu uitați că Noe și familia lui nu erau singurele persoane ocupate după ce arca a fost golită. Și Satana era ocupat. Acum, el Îl ura pe Dumnezeu mai mult ca oricând. Era hotărât ca el și îngerii lui să facă imposibilul ca să-i convingă pe oameni să creadă minciunile lui despre Dumnezeu.

În ceruri și în lumea noastră de dinainte de păcat, îngerii, la fel ca Adam și Eva, erau fericiți pe deplin. Ei respectau în mod natural Legea lui Dumnezeu. De fapt, nimeni nu se gândea la legi sau la reguli.

Cât de mult s-a schimbat totul după ce Lucifer a păcătuț! În ceruri, fiecare înger a trebuit să aleagă în cine va crede. Cei mai mulți dintre ei au ales să-I fie loiali lui Dumnezeu. Dar când Satana a miștit-o pe Eva, ea a ales să-l creadă pe Satana în loc să-L creadă pe Dumnezeu. De atunci, a devenit firesc să nu ne mai supunem lui Dumnezeu.

Nu trebuie să uităm niciodată că încă avem posibilitatea de a alege. Nu trebuie să ne supunem lui Satana. Dumnezeu ne va ajuta întotdeauna dacă noi Îi cerem să ne ajute (**Psalmii 18:6; 107:19**).

TEXT DE MEMORAT:

„Dumnezeu Se uită de la înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor, ca să vadă dacă este cineva care să fie priceput și să caute pe Dumnezeu.”
(Psalmii 53:2)

GÂNDEȘTE-TE: *Ne va obliga vreodată Dumnezeu să ne supunem Legii Sale? Nu. El vrea ca noi să-L iubim atât de mult încât să alegem să-L ascultăm de bunăvoie. Este El mereu alături de noi ca să ne ajute? Da. Îți amintești să-L rogi să te ajute? Nici măcar nu trebuie să ingenuchezi de fiecare dată. Trebuie doar să te rogi în mintea ta atunci când Satana te ispitește.*

LUNI

După o vreme, au început să se nască mulți copii.

2 Aceștia au crescut, s-au căsătorit și au avut alți copii. Oamenii s-au înmulțit din nou pe pământ.

Poate că multora dintre copii le plăcea să stea în poala bunicului Noe, cerându-i să le povestească iar și iar despre potop și despre cum arăta lumea noastră. Probabil că bunicul Noe le-a povestit și despre grădina frumoasă pe care o crease Dumnezeu. Le-a zis și cum a pătruns păcatul în lume, atunci când Eva a ales să-l creadă pe Satana, în loc să-L creadă pe Dumnezeu.

El le-a spus despre minunata promisiune că, într-o zi, Isus va veni să-i salveze de Satana. I-a învățat că sacrificarea animalelor îi ajută să nu uite promisiunea aceasta.

Dar mulți dintre nepoții lui Noe nu au vrut să asculte. Ei batjocoreau poveștile acelea și dădeau vina pe Dumnezeu pentru dezastrul pe care îl făcuse potopul pe pământ. Unii și-au făcut chiar și idoli și au început să se închine la aceștia. Acest lucru l-a întristat foarte tare pe Noe.

Cei trei fii ai lui Noe – Sem, Ham și Iafet – au avut mulți nepoți. Pentru o lungă perioadă de timp, oamenii au continuat să trăiască în zona unde se oprise arca. Dar Satana a început să îi ispitească să nu mai asculte de Legea lui Dumnezeu.

 GÂNDEȘTE-TE: *Noe este și stră-străstrăbunicul tău. Familia omenirii a început mai întâi cu Adam, și apoi cu Noe. Fiecare dintre noi poate alege să aparțină familiei lui Dumnezeu. Tu alegi în fiecare zi să îi aparții lui Dumnezeu?*

MARȚI

3 În cele din urmă, Ham și Iafet, împreună cu familiile lor, și-au strâns lucrurile și s-au mutat într-o câmpie aflată în preajma unui râu mare. Solul era bogat și știau că vor putea cultiva hrană acolo, că vor putea să-și construiască locuințe și să-și venerze idolii fără să fie deranjați. Noe se simțea foarte dezamăgit.

Sem și familia sa au ales să rămână printre munți și să îi fie loiali lui Dumnezeu. Dar ceilalți credeau că pot face orice vor. Nu păreau conștienți de faptul că Dumnezeu îi privea cu tristețe. Aveau planuri mărețe și credeau că nimeni nu îi poate opri. Aveau la dispoziție tot ce le trebuia pentru a-și duce la îndeplinire planurile (**Geneza 11:4**). Acei oameni nesăbuiți credeau că pot construi un turn suficient de înalt încât să fie în siguranță dacă ar veni un alt potop. Ei nu credeau promisiunea lui Dumnezeu potrivit căreia nu va mai trimite niciodată un alt potop. Habar nu aveau că Dumnezeu putea distruge turnul ca și când ar fi fost de jucărie.

În fiecare zi, turnul se înălța din ce în ce mai mult. Oamenii au construit încăperi frumoase în

interiorul acestuia. Au făcut camere speciale, unde să se închine idolilor lor.

Cât de mândri erau constructorii! În scurt timp, turnul a ajuns atât de înalt, încât muncitorii de jos nu îi mai puteau auzi pe muncitorii de sus atunci când aceștia cereau cărămizi și alte lucruri de care aveau nevoie. Așa că

muncitorii de sus trebuiau să strige la oamenii care erau mai aproape. La rândul lor, aceștia strigau mai departe.

Toată lumea vorbea aceeași limbă, așa că se înțelegeau între ei.

 GÂNDEȘTE-TE: *Îți vin în minte lucruri pe care le putem vedea sau auzi în oraș, sau pe care le putem cumpăra pentru a le mânca, dar care ne ispitesc să nu ascultăm de Legea lui Dumnezeu? Poate Dumnezeu să ne protejeze de Satana dacă părinții noștri trebuie să locuiască în oraș? Da, dar trebuie să-I cerem în fiecare zi să ne ajute să nu plecăm urechea la ispitele lui Satana.*

MIERCURI

În planul lui Dumnezeu pentru lumea noastră, oamenii nu trebuiau să fie niciodată înghesuiți într-un singur loc. El știa că ar fi mai bine pentru ei să trăiască în locuri diferite, peste tot în lume. El știa că, în marile orașe, ar fi mai ușor ca Satana să-i ispitească să facă lucruri rele.

Chiar și astăzi putem vedea cât de multă răutate există în orașe, nu-i așa? De regulă, în orașe nu este suficient loc pentru a avea grădini mari sau locuri de joacă în aer liber. Dacă locuiți la țară, sunteți privilegiați.

Dumnezeu a hotărât să nu le permită oamenilor să termine construcția turnului. Ce metodă a folosit pentru a-i opri? (**Geneza 11:5-7**).

Ce mod simplu de a schimba situația! Când un muncitor de sus avea nevoie de cărămizi, striga la omul de la etajul de sub el. Poate că omul acela credea că cere apă, așa că striga la următorul om mai jos. Poate că următorul om credea că e nevoie de scule.

Când omul de sus primea ce trimisese cel de jos, constata că ceea ce primise era complet nefolositor – nu era ce avea el nevoie. Ce încurcătură! Muncitorii s-au

înfuriat. Au început să se certe. Nu se mai înțelegeau între ei. Fiecare credea că toți ceilalți sunt nebuni. Nu mai era chip să continue construcția.

Într-o zi, un fulger a coborât din cer și a dărâmat vârful turnului. Acum nu mai aveau nimic de care să fie mândri.

GÂNDEȘTE-TE: Este cu puțință ca oamenii să fie mai înțelepți decât Dumnezeu? Cu siguranță că nu. Se întâmplă uneori ca și copiii să creadă că știu mai multe decât părinții lor? Cine ne ispitește să credem că știm mai multe decât știm de fapt? Te-ai contrazis vreodată cu mama sau cu tatăl tău?

JOI

5 Orașul în care oamenii au încercat să construiască turnul imens a fost numit Babel. Acest cuvânt înseamnă „confuzie”, sau „încurcatură”. Dumnezeu a amestecat pur și simplu limbile în care vorbeau oamenii.

Nu știm câte limbi diferite au vorbit cu acea ocazie, dar planul malefic al lui Satana a fost distrus.

În timp ce oamenii încercau să-și dea seama ce să facă, au observat că cei din aceeași familie se puteau înțelege. Mai apoi, familiile care se puteau înțelege reciproc s-au reunit. Și-au împachetat lucrurile – inclusiv idolii inutili – și s-au mutat departe, în alte părți ale lumii. Acesta este modul în care s-a format diversitatea din lumea noastră (**Geneza 11:8,9**).

Doar Noe, Sem și familiile lor au rămas în apropierea locului unde se oprise arca după potop. Ei au ales să asculte de Dumnezeu și de Legea Sa.

GÂNDEȘTE-TE: Câte naționalități poți să numești? Câte cunoști? Știi pe cineva care este chinez, mexican sau o altă naționalitate? Îi iubește Dumnezeu pe toți? Trimitem misionari să le spună oamenilor

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

ACUM

ATUNCI

Dumnezeu a permis ca oamenii să mănânce ceva ce nu au avușeră voie să consume înainte de potop. Ce anume? Da, le-a permis să omoare animale și să le mănânce, chiar dacă aceasta nu era cea mai bună mâncare.

Odată cu trecerea timpului, oamenii au început să scadă în înălțime și nu au mai trăit așa de mult ca înaintașii lor. Au început să apară tot felul de boli și de afecțiuni. Oamenii au mâncat și au băut lucruri rele și au făcut tot ce le-a plăcut să facă. Ce trist!

GÂNDEȘTE-TE: În ceruri, Satana s-a lăudat că planurile sale erau mai bune decât ale lui Dumnezeu. Era adevărat? Este Dumnezeu fericit atunci când noi alegem să-L iubim, să avem încredere și să ascultăm de El? Suntem și noi mai fericiți?

Alegerea de a nu ne supune Legii Sale aduce întotdeauna nefericire, nu-i așa?

STUDIUL SUPLIMENTAR: Geneza 11:1-9; *Patriarhi și profeți*, pp. 117–124; *Istoria mântuirii*, pp. 72–74; *Povestiri biblice*, vol. 1, pp. 124–130.

din alte țări despre cât de mult îi iubește Dumnezeu?

VINERI

Când Dumnezeu l-a creat pe Adam, trupul lui era perfect. El era de cel puțin două ori mai înalt decât oamenii din zilele noastre.

După ce a apărut păcatul, totul s-a schimbat. După potop, lucrurile s-au schimbat și mai mult.

Înainte de potop, oamenii trăiau sute de ani. Bunica Noe avea 600 de ani când a venit potopul. După potop, el a mai trăit încă 350 de ani. În total, avea 950 de ani când a murit.

După potop, Dumne-

zeu a permis ca oamenii să mănânce ceva ce nu

avuseseră voie să consume înainte de potop. Ce anume? Da, le-a permis să omoare ani-

mite animale și să le mănânce, chiar dacă aceasta nu era cea mai bună mâncare.

Odată cu trecerea timpului, oamenii au început să scadă în înălțime și nu au mai trăit așa de mult ca înaintașii lor. Au început să apară tot felul de boli și de afecțiuni. Oamenii au mâncat și au băut lucruri rele și au făcut tot ce le-a plăcut să facă. Ce trist!

Alegerea de a nu ne supune Legii Sale aduce întotdeauna nefericire, nu-i așa?

COLȚUL CU POVEȘTI

Titanicul – nava care „Nu se poate scufunda” (I)

Adaptat după povestirile lui Patti Lynn Guthrie

Un transatlantic este o navă foarte mare, care poate transporta oameni peste întinsele oceane. Cu mulți ani în urmă, în Anglia, niște oameni care construiau nave au decis să construiască un transatlantic. Urma să fie cel mai mare vas din lume. Urma să fie atât de puternic, încât nicio furtună, oricât de teribilă, n-ar fi putut să îl scufunde. Au numit acest vas TITANIC.

Interiorul Titanicului era la fel de grandios ca interiorul unui palat. Era asemenea unui hotel luxos, cu mobilier scump și decorațiuni frumoase. În timpul călătoriei, oamenii puteau face o mulțime de lucruri. Copiii aveau o mulțime de locuri unde se puteau juca și bazine în care se puteau bălăci. Adulții puteau citi în bibliotecă, puteau juca jocuri, puteau înota sau puteau sta să se relaxeze pe punte sau în cabinele lor.

În cele din urmă, transatlanticul a fost gata pentru prima sa călătorie peste ocean. Dacă te-ai fi aflat într-un anumit port din Anglia într-o zi rece de aprilie, cu aproximativ 100 de ani în urmă, ai fi văzut o mulțime uriașă de oameni aplaudând. Toți veniseră să vadă cel mai mare vas din lume și să-și ia rămas bun de la oamenii care urmau să călătorească cu el.

Curând, nava cea mare s-a îndepărtat încet de țărm. Și-a început călătoria peste Oceanul Atlantic, înaintând spre America. Pe vas se aflau peste 2 000 de pasageri. Și mai mulți lucrători trebuiau să aibă grijă de pasageri și de navă. Căpitanul Smith era responsabil de tot ce se întâmpla.

Toată lumea era nerăbdătoare să se bucure de acea călătorie minunată. Imediat, pasagerii au început să se

așeze în cabinele lor și să se distreze. Mai mult ca sigur, nu își făceau griji din cauza ghețarilor care pluteau pe ocean și nu știau că domnul Smith, căpitanul, fusese avertizat că, în acel an, erau mai mulți ghețari decât de obicei.

Ghețarii sunt foarte periculoși. Deasupra apei se vede doar vârful ghețarului, cea mai mare parte a lui fiind ascunsă sub apă. Navele trebuiau să ocolească mult în jurul lor pentru a nu se lovi de partea pe care nu o puteau vedea.

La câteva nopți după ce au părăsit Anglia, nava uriașă se deplasa cu viteză pe apa liniștită. Aproape toată lumea, cu excepția lucrătorilor, se dusesse la culcare. Doar câțiva oameni mai jucau jocuri. Unii dintre muncitori se pregăteau deja pentru a doua zi.

Era foarte frig. Luna nu lumina în acea noapte și, chiar dacă stelele străluceau cu putere, era totuși întuneric. Căpitanul Smith le-a spus paznicilor să se uite cu atenție după ghețari.

Cu 20 de minute înainte de miezul nopții, unul dintre paznici a văzut ceva ce l-a îngrozit. „Ghețar! E chiar în fața noastră!” a strigat paznicul.

Va continua!

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 1 #11_ 18 martie

Egoismul nu este niciodată răsplătit

DUMINICĂ

Oamenii s-au împrăștiat peste tot în lume, iar Satana i-a păcălit aproape pe toți să se închine idolilor. Bunicul Noe murise, dar fiul său credincios, Sem, era încă în viață, când un băiețel pe nume Avram s-a născut într-o familie bogată, într-un loc numit Ur.

Familia lui Avram încerca să se închine și lui Dumnezeu, dar și idolilor. Deși majoritatea membrilor familiei sale devenise neglijentă în închinarea la Dumnezeu, Avram a decis că va respecta Legea Lui, chiar dacă ceilalți nu făceau lucrul acesta. Asemenea lui Set, Enoh și Noe, Avram Îl iubea pe Dumnezeu din toată inima.

Când a crescut, Avram s-a căsătorit cu o fată foarte frumoasă, pe nume Sarai. Sarai și Avram aveau același tată, dar aveau mame diferite, așa că Sarai era sora vitregă a lui Avram.

Avram era foarte bogat. El și Sarai aveau multe rude și mulți prieteni. Aveau o casă frumoasă, mulți slujitori, multe terenuri și multe turme de animale. Dar era ceva ce își doreau foarte mult și nu aveau. Îți imaginezi ce îți doreau? Da, își doreau un copilăș!

Într-o zi, Dumnezeu a vorbit cu Avram. Să citim ce i-a spus în **Geneza 12:1-3!**

Știind că Îi va fi loial și că Îi va învăța pe copiii săi să fie credincioși, Dumnezeu a vrut ca Avram să-L ajute să facă ceva special. Domnul știa că el va trebui să se mute departe de prietenii și rudele sale din Ur, care se închinau la idoli.

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că ți-ar fi ușor să faci ceea ce i-a cerut Dumnezeu lui Avram să facă? Ce scuze ar fi putut aduce el? Ai adus vreodată scuze atunci când tatăl și mama te-au rugat să faci ceva greu?

© sweepublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

TEXT DE MEMORAT:

„Orice zeciuială din pământ (...) este a Domnului; este un lucru închinat Domnului.” (Leviticul 27:30)

LUNI

A venit Avram cu vreo scuză atunci când Dumnezeu i-a cerut să-și împacheteze lucrurile și să se mute, chiar dacă nu avea nici cea mai vagă idee unde se duce? Citiți prima parte a versetului din **Geneza 12:4!** Avram nu a pus nicio întrebare. A ascultat pur și simplu.

Când Avram și-a vândut casa și și-a împachetat lucrurile, precizând că de atunci înainte va locui în corturi, prietenii lui au crezut că e nebun. Avram le-a zis că nu le poate spune unde se duce, pentru că nici el nu știe.

O parte dintre rudele lui Avram a mers cu ei până într-un loc numit Haran – tatăl Terah, fratele Nahor și nepotul Lot. Ei au locuit în Haran o vreme, iar bătrânul Terah a murit acolo. Avea peste 200 de ani.

După înmormântare, Dumnezeu i-a spus lui Avram să călătorească spre ținutul Canaan. Nahor a decis că nu vrea să meargă mai departe. El încă mai dorea să se închine și lui Dumnezeu, dar și idolilor. Însă Lot a ales să meargă mai departe cu Avram.

Cât timp au stat în Haran, Avram și Sarai au fost misionari adevărați, spunându-le oamenilor

despre Dumnezeu. Mulți oameni au ales să-L iubească și să-L asculte pe Dumnezeu și au vrut să meargă cu Avram atunci când a venit timpul ca el să plece. Avram i-a primit cu brațele deschise. Citiți despre acest episod în **versetele 4 și 5!**

În timpul călătoriei, înaintau foarte încet. Se opreau în fiecare noapte pentru că erau sute de oameni împreună cu ei, multe vite, oi și alte animale.

În cele din urmă, au ajuns în ținutul Canaan. Oamenii care trăiau în Canaan erau răi și periculoși, dar Avram avea încredere în Dumnezeu – nu se temea de ei.

 GÂNDEȘTE-TE: I-a dat Dumnezeu lui Avram pământ sau vreo casă imediat? Deși Dumnezeu îi promisese lui Avram că va avea copii, avea el vreun copil? A început Avram să se îndoiască de Dumnezeu sau a continuat să creadă cu tărie în El?

MARȚI

Avram era un misionar adevărat. Oriunde se oprea, construia un altar și îi aduna pe toți în jurul lui, pentru închinare. Când priveau sacrifici-

area animalelor, își aminteau de promisiunea lui Dumnezeu. Când Avram pleca mai departe, veneau alți călători pe urmele lui. Ei vedeau altarul pe care îl lăsase în urmă și știau că Avram trecuse pe acolo. Unii se opreau și I se închinau și ei lui Dumnezeu.

Ce s-a întâmplat în Canaan după ce a ajuns Avram acolo? Citiți **Geneza 12:10!** Când într-o țară nu există suficientă hrană pentru ca oamenii să trăiască, spunem că acolo este foamete. Avram nu s-a întors în Ur, unde era destulă hrană. El s-a dus în Egipt, dar plănuia să se întoarcă în Canaan când foametea se va fi terminat.

Satana caută ocazii pentru a ne ispiți. În Egipt, el l-a ispitit pe Avram să spună ceva care nu era tocmai adevărat. Sarai era sora lui vitregă, dar era și soția lui. Deoarece Sarai era foarte frumoasă, Avram se temea că cineva l-ar putea ucide pentru a putea s-o ia pe Sarai. Așa că s-a gândit că ar fi mai sigur dacă ea ar spune că e sora lui.

În cele din urmă, au constatat că ideea lor nu a fost deloc bună. Regele

Egiptului aproape că a luat-o pe Sarai ca să-i fie soție.

Dumnezeu l-a avertizat să nu facă asta, așa că regele a trimis-o pe Sarai înapoi la Avram, împreună cu multe daruri, și le-a cerut să părăsească țara.

 GÂNDEȘTE-TE: Ai spus vreodată o minciună care să fie doar pe jumătate minciună? O parte din ceea ce ai spus era adevărat, dar nu ai spus tot ce ar fi trebuit să spui? E foarte ușor să faci asta. Dar una dintre legile lui Dumnezeu ne învață să spunem întotdeauna adevărul. Cine ne ispitește să spunem minciuni?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

MIERCURI

Să citim ce s-a întâmplat cu Avram după ce a plecat din Egipt (**Geneza 13:1-7!**)! E ușor să ne imaginăm ce s-a întâmplat, nu-i așa? Nu erau suficiente pășuni pentru atâtea oi și vaci. Păștorii trebuiau să țină animalele lui Avram separat de cele ale lui Lot. Au început să se certe din cauza pășunilor pe care urmau să pască animalele.

Avram s-a întristat când a auzit de această problemă, așa că el și Lot s-au întâlnit pentru o discuție. Ei trăiau în munți, dar nu departe de ei era o câmpie frumoasă pe valea Iordanului. Terenul acela avea o mulțime de copaci și de pășuni și era un loc perfect pentru animale. Ce i-a spus Avram lui Lot? Citiți **versetele 8 și 9!**

Avram era unchiul lui Lot. Cine ar fi trebuit să aleagă primul? Avram, desigur. Ar fi fost frumos și altruist din partea lui Lot să îl lase pe Avram să aleagă primul. Dar ce-a făcut el? Citiți **versetele 10-12!** Cine a fost

egoist? Cine a fost neegoist? Lot a ales să nesocotească o parte din Legea lui Dumnezeu, care spune să nu poftesti.

 GÂNDEȘTE-TE: Ce înseamnă „să poftesti”? Suntem în mod natural egoiști sau neegoiști? Te-a ispitit vreodată Satana să te cerți cu cineva ca să primești partea cea mai mare sau cea mai bună? Ai ales vreodată partea cea mai mare sau cea mai bună? Suntem cu toții egoiști, nu-i așa? Chiar și bebelușii sunt. Dumnezeu ne poate ajuta să învățăm să fim neegoiști.

JOI

 Îți amintești de ce voia Dumnezeu ca oamenii să locuiască la țară, și nu în orașe? El dorea acest lucru pentru că sunt foarte multe ispite în orașe.

Avram era trist pentru că Lot făcuse o alegere egoistă. El știa că în câmpia frumoasă în care alesese Lot să locuiască existau orașe rele. Unul dintre ele se numea Sodoma. Citiți **Geneza 13:13!** Chiar dacă Lot Îl iubea pe Dumnezeu, era foarte ușor pentru Satana să-l ispitească pe el și pe familia sa în acel oraș.

La început, Lot nu a trăit chiar în Sodoma, dar și-a așezat cortul în apropierea cetății. Poate că soția lui l-a convins să se mute și mai aproape. Ea și copiii se bucurau de lucrurile pe care le puteau vedea și face acolo. În cele din urmă, s-au mutat din cortul lor într-o casă situată chiar în mijlocul Sodomei.

Apoi, într-o zi, un mesager a venit la cortul lui Avram, aducând vești groaznice. Ce se întâmplase? Avusesse loc un război, iar regele Sodomei pierduse lupta. Lot și familia lui fuseseră capturați. Ce putea să facă Avram? Ar fi putut spune: „Ți-am zis eu!” Citiți **Geneza 14:14-16!** Cât de recunoscători au fost Lot și ceilalți prinși de război pentru că au fost salvați de Avram! Ce i-a oferit regele Sodomei lui Avram? Cum i-a răspuns Avram regelui? Citiți **versetele 21-23!** Avram nu a vrut nici măcar un șiret, nu-i așa? Cât de neegoist!

 GÂNDEȘTE-TE: Numește două alegeri pe care le-a făcut Lot și care l-au adus în situații atât de dificile! Trebuie să ne gândim bine înainte de a face alegeri, nu-i așa?

VINERI

 După salvarea lui Lot și a oamenilor din Sodoma, pe drumul de întoarcere, Avram a întâlnit pe cineva care, la fel ca el, Îl iubea pe Dumnezeu. Citiți **Geneza 14:18-20!**

Aceasta este prima dată când Biblia vorbește despre zecime. Zecimea înseamnă a zecea parte. Zece bani dintr-un leu, un leu din zece, zece lei din 100 și așa mai departe. A zecea parte din banii noștri Îi aparține lui Dumnezeu.

Desigur, totul în lumea noastră și tot ce avem Îi aparține lui Dumnezeu. Dar partea a zecea este specială. Dumnezeu vrea ca noi

să-I dăm mereu înapoi a zecea parte din ce câștigăm. Zecimea îi ajută pe slujitorii bisericii să își poată petrece timpul învățându-i pe oameni despre Dumnezeu, în loc să fie nevoiți să facă alte lucruri cu scopul de a câștiga bani pentru a se putea întreține.

Restul banilor pe care îi avem Îi aparțin tot lui Dumnezeu, dar El ne permite să-i folosim pentru a ne plăti lucrurile de care avem nevoie și pentru a-i ajuta și pe alții, prin oferirea de daruri.

Dacă vom folosi zecimea pentru noi înșine sau pentru daruri la biserică, de fapt, furăm. Fiecare bănuț Îi aparține lui Dumnezeu. Dacă păstrăm chiar și zece bani, încălcăm una dintre legile lui Dumnezeu. Cât de grav! Mai ales dacă furăm de la Dumnezeu. Citiți **Leviticul 27:30** și **Maleahi 3:8-10** pentru a afla cât de serioasă este această problemă!

Uneori, oamenii nu prea au bani. Dar când aleg să plătească zecimile, Dumnezeu îi binecuvântează. Ei dovedesc că au încredere în El și se supun, indiferent de ceea ce se întâmplă.

 GÂNDEȘTE-TE: „Casa vistieriei lui Dumnezeu”, unde punem zeciuiala noastră, este biserică. Ce ar fi să faci chiar acum un angajament ca toată viața ta să-I dai înapoi zecimea lui Dumnezeu, înainte de a cheltui vreun bănuț pe orice altceva? Satana te va ispiti de multe ori să fii egoist și să păstrezi zecimea pentru tine. Alege să nu-l ascuți!

STUDIUL SUPLIMENTAR: Geneza 11:27-32; 12-14; Patriarhi și profeti, pp. 125–136; Povestiri biblice, vol. 1, pp. 133–155.

COLȚUL CU POVEȘTI

Titanicul – nava care „Nu se poate scufunda” (II)

Adaptat după povestirile lui Patti Lynn Guthrie

Auzind avertizarea cu privire la aisberg, unul dintre ofițeri a poruncit:
— Întoarceți nava!
Imediat, ordinul lui a fost ascultat. Doar că era prea târziu. Frumoasa, dar imensa navă a lovit ghețarul.

Apa a început să inunde interiorul, alarmele au început să sune. Căpitanul Smith s-a dus să vadă ce s-a întâmplat. Când a aflat că apa pătrunde în navă, a știut că se vor scufunda. Ce groaznic trebuie să se fi simțit! El știa că nu erau suficiente bărci de salvare pentru toți oamenii.

Imediat, muncitorii au început să dea jos bărcile de salvare.

La început, foarte puțini oameni au vrut să se urce în ele. Simțeau că pot avea încredere în TITANIC. Nu le venea să creadă că nava lor confortabilă se scufundă. Nu voiau să părăsească nava și să coboare într-o barcă mică pe oceanul înghețat. În prima barcă de salvare ar fi încăput 65 de oameni, însă doar 28 de persoane au coborât în ea.

Timp de o oră și douăzeci de minute, lucrătorii de pe vas au lansat bărcile de salvare la apă. Nu erau suficiente bărci pentru a salva pe toată lumea. Deși bărcile de salvare ar fi putut salva 1 200 de oameni, doar 700 de persoane au ales să coboare.

Unii oameni agitați îi împingeau pe alții pentru a ajunge în bărcile de salvare. Politicoși, unii oameni îi lăsau pe alții să meargă înaintea lor. Mulți dintre cei nevoiști au rămas pe navă.

Famiile s-au despărțit. Unii membri au urcat în bărcile de salvare, iar alții au rămas pe punte. Căpitanul Smith a fost unul dintre cei care au rămas.

În cele din urmă, ultima barcă de salvare s-a îndepărtat de nava care se scufunda. Apoi, marele TITANIC s-a rupt în două și, ușor-ușor, s-a scufundat la peste trei kilometri sub ocean. Curând, o altă navă a venit pentru a ajuta la salvarea supraviețuitorilor. Oamenii din bărci au fost salvați.

Ce final tragic pentru oamenii care s-au încrezut în acea navă!

Peste tot în lume, oamenii nu puteau crede ce s-a întâmplat. Toată lumea era tristă.

Te poți gândi la ceva sau la Cineva în care putem să avem încredere? Binentețles! Putem avea încredere în Dumnezeu și putem avea încredere în Biblie. Din Biblie aflăm că Isus a promis că vor exista un cer nou și un pământ nou, așteptându-i pe toți cei care I-au permis să-i ajute să-L iubească, să se încreadă și să asculte de El. Și noi putem avea încredere în promisiunile lui Isus, pentru că El Se ține întotdeauna de cuvânt. Nu te bucuri?

Sfârșit!

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL A
TRIMESTRUL 1 #12_ 25 martie

Îngerii îl salvează pe Lot

DUMINICĂ

Avram și Lot erau foarte bogați, dar au făcut alegeri foarte diferite. După ce Avram i-a salvat pe Lot și pe familia sa din captivitate, ei s-au întors în Sodoma. Avram și oamenii lui locuiau încă în corturi. Ei erau așezați la umbra răcoroasă a unei mici păduri de stejari, pe niște dealuri frumoase. Acolo erau măslini, podgorii, câmpuri de cereale, iarbă pentru animale și aer curat din belșug.

Oamenii din împrejurimi și din alte țări îl cunoșteau pe Avram. Ei îl respectau și îl considerau un prinț puternic și un om înțelept. Poți fi sigur că toți aceștia știau că Avram se închina Dumnezeului cerului, nu idolilor.

Trecuseră câțiva ani de când Avram se mutase în Canaan, iar el și Sarai încă nu aveau copii. Avram începuse să se întrebe dacă Dumnezeu Își va ține promisiunea și dacă el va deveni tatăl unei mari națiuni. Dacă urma să moară fără copii, averea lui avea să meargă la slujitorul său cel credincios, al cărui nume era Eliezer.

Dumnezeu știa ce gândea Avram. Citiți povestea în care Dumnezeu discută cu Avram într-o seară, după apusul soarelui (**Geneza 15:1-6**). Poți să îți imaginezi pe Avram uitându-se la cerul nopții, numărând stelele? Poți să îți imaginezi pe Dumnezeu zâmbind, mulțumit că Avram a ales să aibă încredere în El?

TEXT DE MEMORAT:

„Să nu dați uitării primirea de oaspeți, căci unii, prin ea, au găzduit, fără să știe, pe îngeri.” (Evrei 13:2)

GÂNDEȘTE-TE: Dacă Dumnezeu promite ceva, Își ține El promisiunea? Bineînțeles, întotdeauna! Dacă noi alegem să-L iubim, să avem încredere și să ne supunem Lui, trebuie să ne mai facem griji? Sigur că nu!

LUNI

Avram credea cu adevărat că Dumnezeu îi va da un fiu. Dar erau deja de zece ani în Canaan și încă nu aveau niciun fiu. Apoi Sarai s-a gândit la un plan care părea foarte bun.

Chiar dacă era împotriva legilor lui Dumnezeu, în acele timpuri, se obișnuia ca bărbații să aibă mai mult de o soție. Sarai s-a gândit că, dacă ar lăsa-o pe servitoarea ei egipteană, Agar, să fie a doua soție pentru Avram, poate că ar putea avea un fiu prin ea. Sarai rămânea adevărata lui soție, iar Agar rămânea slujitoarea lui Sarai, ca și mai înainte.

Într-un final, Avram a fost de acord. Dar planul lui Sarai nu a avut un final fericit. Când a aflat că urma să aibă un copil pentru Avram, Agar nu a mai fost la fel de politicoasă și de ascultătoare ca înainte.

Ce s-a întâmplat când Sarai a devenit fermă cu Agar? Citiți povestea din **Geneza 16:6-16!** Îngerul a numit-o pe Agar soție sau a numit-o servitoare? Ce i-a spus să facă? Cum urma să fie numit fiul ei și ce urma să se întâmple cu el?

Cât de bun și de răbdător este Dumnezeu! Nu a fost niciodată planul lui Dumnezeu pentru om ca el să aibă mai mult de o soție. Nerespectarea planului lui Dumnezeu cu privire la un cămin fericit aduce multă nefericire.

Chiar dacă Dumnezeu nu a binecuvântat ceea ce au făcut Avram și Sarai, El tot îi iubea. Lui Îi părea rău și pentru Agar, nu-i așa?

Dumnezeu știa cât de important era ca Avram să învețe să aibă încredere totală în El. Pentru că Dumnezeu este atotputernic, El voia să le dea un fiu la momentul potrivit.

 GÂNDEȘTE-TE: Cine vrea să nu ne supunem Legii lui Dumnezeu? Când îți dorești foarte mult un lucru, iar tatăl sau mama spun să ai răbdare și să aștepti, este ușor?

MARȚI

3 Trecuse deja mult timp de când Agar îl născuse pe Ismael, iar Avram și Sarai erau convinși că erau prea bătrâni ca să mai aibă copii. Oare Se răzgândise Dumnezeu? O, nu, nu! De fapt, El știa exact la ce se gândea Avram și, încă o dată, El și Avram au avut o discuție. Citiți despre această discuție în **Geneza 17:1-9,15-22!**

Acum, Avram și Sarai aveau nume noi. Avraam însemna „tatăl multor neamuri”, iar Sara însemna „prințesă”.

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Avraam se îndoia că Dumnezeu Își va ține promisiunea? Citește din nou versetul 17! Oamenii de astăzi citesc minunatele istorii din Biblie, despre cât de puternic este Dumnezeul nostru, și se întrebă dacă lui Dumnezeu Îi pasă de ei sau de problemele lor, nu-i așa? Chiar și copiii

sunt tentați să se întrebe dacă Dumnezeu îi iubește cu adevărat, mai ales dacă au fost obraznici? Ești sigur că Dumnezeu te iubește? El te iubește foarte mult. Să nu-l ascuți niciodată pe Satana!

MIERCURI

Într-o zi călduroasă, la scurt timp după ce Dumnezeu i-a schimbat numele, Avraam stătea la ușa cortului său. În timp ce admira priveliștea minunată, a văzut în depărtare trei oameni venind spre tabăra lui. Când s-au apropiat, acei oameni s-au oprit și vorbeau unul cu altul ca și cum ar fi decis încotro să meargă.

Repede, Avraam s-a ridicat, s-a dus la ei și i-a invitat politicos să se oprească și să se odihnească puțin.

Citiți despre aceasta în **Geneza 18:1-8!** Nu e de mirare că atât de mulți oameni îl iubeau și îl admirau pe Avraam! El era întotdeauna prietenos, politicos și grijuliu.

După ce au terminat de mâncat, ce i-au cerut vizitatorii lui Avraam și ce a spus Domnul despre Sara (**versetele 9-12**)? Amintiți-vă, Avraam a râs! Acum râdea și Sara (**versetele 13-15**).

 GÂNDEȘTE-TE: Oare Dumnezeu știe întotdeauna la ce ne gândim? Sigur că știe. Știe exact ce facem, ce gândim și ce simțim. Știa El că Sara râdea de una singură? Ea a spus o minciună, nu-i așa? A observat-o Dumnezeu? Ar trebui să spunem întotdeauna adevărul. Nu există minciuni „mici”.

JOI

Avraam a mers puțin cu vizitatorii săi când aceștia au plecat. El știa deja că unul dintre ei era Dumnezeu Însuși și că ceilalți doi erau îngeri. Curând, Dumnezeu le-a spus celor doi îngeri să meargă mai departe – voia să vorbească numai cu Avraam.

Dumnezeu i-a dat lui Avraam niște vești foarte triste. Sodoma, cetatea în care locuiau Lot și familia sa, devenise atât de stricată încât trebuia distrusă. Avraam a fost șocat. El a început să negocieze cu Dumnezeu. Citiți **Geneza 18:23-33!**

Dumnezeu nu l-a certat pe Avraam pentru că dorea să salveze Sodoma. Nici El, nici Avraam nu voiau să vadă Sodoma distrusă. Lui Dumnezeu nu-I place să rănească

sau să distrugă pe nimeni. Nici pe noi.

Între timp, îngerii care aveau înfățișarea unor oameni obișnuiți ajunseseră în Sodoma. Când i-a văzut Lot, a știut că erau străini. Unchiul Avraam îl învățase să fie politicoș, așa că i-a invitat imediat la el acasă. Ei i-au mulțumit, dar au spus că vor rămâne în piața orașului. Lot știa că nu vor fi în siguranță acolo, așa că a insistat, iar ei au acceptat invitația (**Geneza 19:1-3**).

Pentru că Lot nu voia ca nimeni să îi observe pe vizitatorii săi, el nu i-a dus acasă pe drumul obișnuit. Dar tot au fost văzuți și, în scurt timp, oamenii din Sodoma au avut ocazia să demonstreze cât de răi erau. Ei au început să bară la ușa lui Lot și îi cereau să-i scoată afară pe cei doi vizitatori. Lot știa că vor să le facă rău vizitatorilor săi, așa că a ieșit și a încercat să se înțeleagă cu ei. Dar oamenii s-au înfuriat și au început să amenințe că vor intra în casă.

Evident, oamenii aceia nu știau că vizitatorii erau îngeri. Nici măcar Lot nu știa. Acum, Lot avea nevoie de ajutorul îngerilor. Ei au deschis ușa și l-au tras pe Lot înăuntru, apoi au încuiat ușa și, instantaneu, i-au orbit pe cei de afară. Bărbații de afară au băjbăit în jurul casei, încercând să intre, până când au obosit.

GÂNDEȘTE-TE: Cum s-a dovedit alegerea lui Lot de a lua cel mai bun teren? Fusese o alegere bună sau rea? Și noi facem alegeri în fiecare zi. Acestea ne vor ajuta să fim sau nu gata atunci când Isus Se va întoarce să îi ia la cer pe cei care au ales să asculte de El.

VINERI

Ce i-au spus îngerii lui Lot să facă atunci când el a aflat cine erau ei de fapt? Citiți **Geneza 19:12-14**! Așadar, nu au fost nici măcar zece oameni în întreaga cetate a Sodomei care să asculte de Legea lui Dumnezeu.

Îngerii i-au spus lui Lot să-și ia soția și cele două fice care locuiau în aceeași casă și să iasă repede din cetate (**versetul 15**). Nu aveau timp de pierdut. Dar Lot nu voia să-și lase în cetate ceilalți copii, nici casa lui frumoasă, nici averea. Totul se întâmpla atât

de repede. Ce au făcut îngerii pentru a-l determina să se grăbească? Citiți **versetele 16-18**! Ei au fost nevoiți să lase în urmă totul, chiar și pe unii dintre copii. Foarte curând, Sodoma urma să fie distrusă complet.

După ce i-au luat de mână pe Lot și pe membrii familiei sale, trăgându-i afară din cetate, îngerii s-au întors în Sodoma să o distrugă. Acum, Dumnezeu Însuși a venit să-l ajute pe Lot și pe familia sa. Citiți conversația din **versetele 19-22**!

Ei au fost avertizați să nu se uite înapoi. Deși soția lui Lot se afla în afara orașului, inima ei era încă în Sodoma. Ea nu se gândea doar la copiii ei. Ea se bucurase de foarte multe lucruri din cetate. Când s-a întors și a privit înapoi cu jind, ce s-a întâmplat (**versetul 26**)?

În dimineața următoare, Avraam s-a grăbit să se uite spre Sodoma. Ce a văzut (**versetele 27-29**)? Îți poți imagina lacrimile care curgeau pe obrazii lui Avraam?

Lui Lot nu i-a luat mult timp să afle că și cetatea Țoar era coruptă. Ce a făcut în cele din urmă (**versetul 30**)?

Dumnezeu i-a oferit lui Lot multe ocazii să facă alegeri corecte, dar Satana l-a ispitit să creadă că supunerea față de Legea lui Dumnezeu nu era importantă. Lot a ales să creadă minciunile lui. Acum, în loc să trăiască în casa lui frumoasă, trăia într-o peșteră. Ce trist!

GÂNDEȘTE-TE: Biblia spune să ne amintim de soția lui Lot (Luca 17:32). Ce putem învăța din alegerile pe care le-a făcut soția lui Lot?

STUDIUL SUPLIMENTAR: Geneza 15-18; 19:1-30; Patriarhi și profeți, pp. 136-144; 156-170; Istoria mântuirii, pp. 75-79; Povestiri biblice, vol. 1, pp. 156-167.

COLȚUL CU POVEȘTI

Pieter și banii lui

Adaptat după povestirile lui Patti Lynn Guthrie

Încă de când era mic, lui Pieter îi plăcea să stea în bucătărie și să se uite la mama lui când tăia aluatul de pâine. Mama obișnuia să îi dea și lui Pieter o bucațică de aluat cu care să se joace în timp ce ea lucra. Lui Pieter îi plăcea să frământa aluatul între degete și să-l turtească pe masă. Apoi, el făcea tot felul de forme interesante pentru ca mama să le coacă.

Cu timpul, Pieter a crescut și a învățat să facă pâine de unul singur. Mai întâi punea boabe de grâu în moara electrică. După ce moara măcina grâul și obținea o făină fină, măsura cu grijă cantitatea necesară. Mai apoi, amesteca făina cu apă, ulei, miere, drojdie și sare, așa cum făcea mama lui. Mașina frământa aluatul până când acesta era gata să fie modelat în pâinici.

Într-un final, Pieter împărțea aluatul cu grijă. Voia ca toate pâinicile să aibă aceeași mărime. După ce așeza pâinicile în tava de copt, le băga în cuptorul încălzit. Seta cronometrul și, curând, mirosul îmbietor de pâine coaptă umplea casa.

Pieter era mândru de frumoasele pâini aurii. După ce le scotea din cuptor, le așeza pe blatul din bucătărie ca să se răcească.

N-a trecut mult timp și oamenii din oraș au aflat ce brutar priceput era Pieter. „Ai văzut pâinea lui Pieter?” „Ai mâncat pâinea lui Pieter?” se întrebau prietenii între ei. După o vreme, oamenii au început să-l întrebe pe Pieter dacă ar putea cumpăra pâine de la el.

Pieter s-a bucurat foarte tare și, curând, în timpul său liber, a început să coacă pâine. Mama lui îl ajuta să livreze pâinea clienților. Pieter era creștin și fusese întotdeauna cinstit cu clienții săi. La sfârșitul fiecărei săptămâni, Pieter își număra banii cu atenție. Când trăgea linie și calcula cât de mult câștigase din vânzarea de pâine în săptămâna respectivă, primul lucru pe care îl făcea era să ia a zecea parte din suma respectivă. Aceasta era zecimea. Pieter știa că zecimea nu-i aparținea lui, ci lui Dumnezeu. Dacă ar fi folosit zecimea pentru el, ar fi furat de la Dumnezeu (**Maleahi 3:8**).

Pieter câștiga bani. Și, oh, cât de multe lucruri ar fi vrut să cumpere cu banii săi!

Va continua!

Lui Pieter îi era ușor să afle ce sumă îi aparținea lui Dumnezeu. O zecime înseamnă un cent din fiecare zece cenți, sau zece cenți din fiecare dolar. Există întotdeauna un mic punct între dolari și cenți. Tot ce făcea Pieter era să mute punctul în cealaltă parte a următorului număr. De exemplu, zecimea de la 4 dolari ar fi 40 de cenți.

Zecimea de la 25 de dolari ar fi 2,5 dolari.

NAME	Pieter
ADDRESS	PLEASE PRINT FIRST AND LAST NAME
CITY	STATE ZIP
DATE	
EMAIL	
Georgia-Cumberland Conference OF SEVENTH-DAY ADVENTISTS P. O. BOX 12000, CALHOUN, GA 30703-7001	
TITHES (10% OF INCOME)	\$ 0.40
CHURCH BUDGET (3-5%) (or itemized below if not in combined budget)	\$
BUILDING FUND	\$
GEORGIA-CUMBERLAND MINISTRIES OFFERING (1-2%)	\$
GCA PROJECT	\$
EDUCATIONAL ENDOWMENT	\$
HOPE FOR HUMANITY	\$
WORLD BUDGET (2-3%)	\$
TOTAL ENCLOSED	\$ 0.40

Additional resources: nature lessons, activities, music, Bible lessons, Scripture memory, and more.

My Bible First Copyright © 2015

Phone: 1-877-242-5317

Web: www.mybiblefirst.org • **E-mail:** sales@mybiblefirst.org

Unless otherwise noted, Scripture quotations are from the NKJV.